

คปภ.

แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2569 – 2573)
The Insurance Development Plan Vol. 5 (2026 – 2030)

สารบัญ

Contents

	หน้า
สารเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย	01
บทสรุปผู้บริหาร	02
บทที่ 1 ภาพรวมของธุรกิจประกันภัย	03
บทที่ 2 การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและ ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่ออุตสาหกรรมประกันภัยไทย	07
บทที่ 3 ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมประกันภัย	12
บทที่ 4 แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2569 - 2573)	18

สารเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ท่ามกลางความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ภัยพิบัติจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงทางไซเบอร์ ตลอดจนการก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกัน และส่งผลกระทบในวงกว้างมากกว่าที่เคยเป็นมา ความเสี่ยงในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่เพียงระดับบุคคลหรือองค์กร หากแต่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม ระบบประกันภัยจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะกลไกบริหารความเสี่ยงของประเทศ ที่ช่วยรองรับความสูญเสียเสริมสร้างความมั่นคง และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับความไม่แน่นอนในอนาคต

ภายใต้บริบทดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2569 - 2573) เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบประกันภัยไทยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการของประเทศในระยะข้างหน้า โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ผ่านการจัดตั้งคณะทำงานที่ประกอบด้วยบุคลากรจากทุกสายงาน เพื่อร่วมกันศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายอย่างรอบด้าน ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก ควบคู่กับการประชุมหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่องในทุกชั้นตอน รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ทั้งสมาคมที่เกี่ยวข้อง ภาคธุรกิจประกันภัย และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้แผนฉบับนี้สะท้อนมุมมองที่หลากหลาย สามารถตอบโจทย์อนาคต และนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง โดยขับเคลื่อนผ่าน 4 ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่ การสร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง และพร้อมรับอนาคต การเสริมความสามารถในการรองรับภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงอุบัติใหม่ การผลักดันให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการประกันภัยอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม โดยเฉพาะในบริบทสังคมสูงวัยระดับสุดยอด และการประยุกต์ใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ ซึ่งหัวใจสำคัญของแผนฉบับนี้ คือการยกระดับระบบประกันภัยไทยให้ทำหน้าที่เป็นตาข่ายรองรับแรงกระแทกของประเทศ (National Risk Buffer) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับความสูญเสียจากวิกฤตและความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ลดภาระทางการคลังของภาครัฐ สร้างหลักประกันที่เหมาะสมให้แก่ประชาชน และสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ความสำเร็จของระบบประกันภัยในอนาคต มิได้วัดเพียงขนาดของธุรกิจหรือการเติบโตของเบี้ยประกันภัยเท่านั้น แต่ต้องวัดจากความสามารถในการดูแลประชาชน รับมือกับความเสี่ยงของประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สังคมโดยรวม ซึ่งสะท้อนแนวคิดการพัฒนาระบบประกันภัยไทยให้ “อึด รับ ทัว ล้า” พร้อมรองรับความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในทุกมิติ

ในโอกาสนี้ ผมขอขอบคุณ คุณบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการประกันภัย คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ที่ได้ร่วมกันระดมความรู้ ประสบการณ์ และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ จนทำให้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 สำเร็จลุล่วงด้วยดี การขับเคลื่อนแผนดังกล่าวให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผมเชื่อมั่นว่า แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 จะเป็นทั้งกรอบทิศทางและพลังขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับระบบประกันภัยไทยให้มีความมั่นคง ทันทสมัย โปร่งใส และเข้าถึงประชาชนได้อย่างแท้จริง พร้อมทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารความเสี่ยงของประเทศ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยให้สามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

(นายชูดิตร ประมูลผล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

บทสรุปผู้บริหาร

บทนำและพัฒนาการของแผนพัฒนาการประกันภัย

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้ดำเนินการจัดทำและขับเคลื่อนแผนพัฒนาการประกันภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมประกันภัย อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ใช้บริการ และสนับสนุนการเติบโตอย่างมั่นคงของระบบประกันภัยไทย โดยมีพัฒนาการที่สำคัญในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

- **แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2549 - 2553)**
มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างองค์กรจากการเปลี่ยนสถานะจากกรมการประกันภัยสู่การเป็น "สำนักงาน คปภ." ควบคู่กับการปฏิรูปกฎหมายแม่บทด้านประกันชีวิตและประกันวินาศภัย พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
- **แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2554 - 2558)**
มุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแล โดยนำเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Capital: RBC) และระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System) มาประยุกต์ใช้ ควบคู่กับการพัฒนาฐานข้อมูลกลางและการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัยแก่ประชาชน
- **แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2559 - 2563)**
มุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันภายใต้กระแสการเปิดเสรีทางการค้าและการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประกันภัยในวงกว้าง
- **แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2564 - 2568)**
จัดทำขึ้นภายหลังวิกฤตการณ์โควิด-19 โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมต่อบริบทโลกยุคใหม่ (New Normal) การวางรากฐานระบบประกันภัย และการรองรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถปรับตัวและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

บริบทและความท้าทายสู่แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5

ในระหว่างที่ผ่านมา บริบททางสังคมและเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น อาทิ การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ (Digital Transformation) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความเสี่ยงอุบัติใหม่ (Emerging Risks) เช่น ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ภัยธรรมชาติ และความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงความคาดหวังของประชาชนต่อการได้รับความคุ้มครองที่เป็นธรรมและเข้าถึงได้ ปัจจัยเหล่านี้ตอกย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการเตรียมความพร้อมในทุกมิติ เพื่อให้ระบบประกันภัยสามารถรับมือกับความท้าทายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2569 - 2573) จึงถูกจัดทำขึ้นโดยมุ่งกำหนดทิศทางให้อุตสาหกรรมประกันภัยมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีความพร้อมในการปรับตัวต่อบริบทใหม่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 คือ “ระบบประกันภัยเป็นกลไกผลักดันการเติบโตของเศรษฐกิจและการจัดการความเสี่ยงภัยของประเทศ”

ยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับอนาคต โดยเน้นการยกระดับการกำกับดูแลให้ครอบคลุมทั้งระดับบริษัทและกลุ่มธุรกิจ เพื่อมองเห็นความเสี่ยงเชิงโครงสร้างได้รอบด้าน และรองรับความท้าทายที่ซับซ้อนควบคู่กับการปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัย เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาแนวทางประกันภัยต่อเพื่อเสริมกลไกการกระจายความเสี่ยงในอนาคต พร้อมบูรณาการประเด็น ESG ในทุกขั้นตอน การยกระดับการปราบปรามการฉ้อฉลในอุตสาหกรรมประกันภัยและส่งเสริมการสร้าง Insurance Community เพื่อยกระดับองค์ความรู้ นวัตกรรม และศักยภาพของอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน

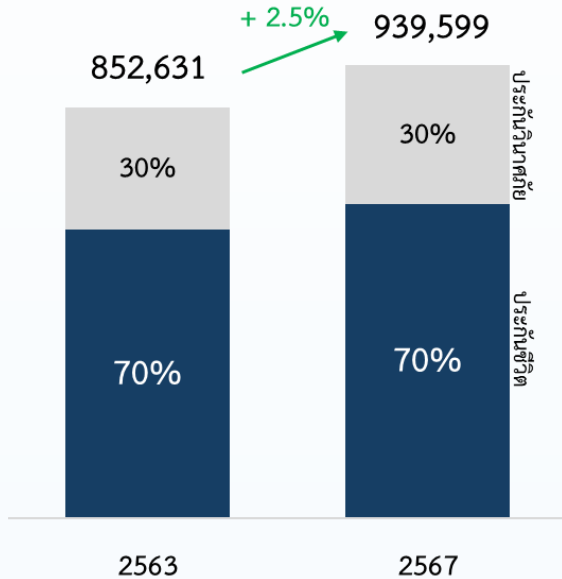
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ระบบประกันภัยสามารถรองรับภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงใหม่เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมุ่งเสริมสร้างขีดความสามารถของระบบประกันภัยในการรองรับภัยพิบัติและความเสี่ยงขนาดใหญ่ของประเทศผ่านการพัฒนาฐานข้อมูลและแบบจำลองความเสี่ยง การออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ที่ตอบโจทย์ความเสี่ยง การสร้างกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง และการประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประเทศมีเครื่องมือบริหารความเสี่ยงภัยพิบัติที่ครอบคลุมรองรับภัยหลากหลายประเภท โดยมีระบบประกันภัยเป็นกลไกหลักลดผลกระทบต่อประชาชนและธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ เสริมความสามารถในการรับมือและฟื้นตัว ส่งผลให้เศรษฐกิจและสังคมมั่นคงและยั่งยืนยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึงเพื่อรองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด มุ่งผลักดันการตระหนักรู้และการเข้าถึงประกันภัยที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของประชาชนแต่ละกลุ่ม ด้วยการบริหารความเสี่ยงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ยืดหยุ่นควบคู่กับการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อขยายการเข้าถึง เพิ่มการมีส่วนร่วม และลดช่องว่างของผู้ที่ยังเข้าไม่ถึงระบบประกันภัย ทำให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองที่เหมาะสม ทั้งด้านการเงิน สุขภาพ และความมั่นคงในระยะยาว สอดรับกับโครงสร้างประชากรที่กำลังเปลี่ยนแปลง และเสริมให้อุตสาหกรรมประกันภัยทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันความเสี่ยงในทุกช่วงวัย ตลอดจนสนับสนุนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยง และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ และมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยงและใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการกำกับดูแลและตรวจสอบด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การขับเคลื่อน Open Data การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลาง ตลอดจนการยกระดับบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่ออุตสาหกรรมประกันภัยก้าวสู่ดิจิทัลอย่างยั่งยืน ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ประกันภัย การให้บริการ และการบริหารจัดการ ควบคู่การใช้ข้อมูลอย่างรับผิดชอบและโปร่งใสบนฐานข้อมูลที่ครบถ้วน เชื่อมโยง และบูรณาการทั้งภายในและภายนอกอุตสาหกรรมประกันภัย ส่งผลให้การดำเนินงานและกำกับดูแลมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน เสริมความเชื่อมั่น และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

บทที่ 1 ภาพรวมของธุรกิจประกันภัย

เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวม ปี 2563 และ 2567 (ล้านบาท)

เบี้ยประกันภัยต่อจำนวนประชากร
(Insurance Density)

14,225 บาท

เบี้ยประกันภัยต่อ GDP
(Insurance Penetration rate)

5.1%

ที่มา: สำนักงาน คปภ.

ภาพรวมของธุรกิจประกันภัย

จากการประเมินของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่าโครงสร้างเศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังคงอยู่ในภาวะที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปแต่มีความเปราะบาง โดยคาดการณ์อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP) ไว้ในช่วงร้อยละ 1.8 – 2.3 (ค่ากลางร้อยละ 2.0) ซึ่งถือเป็นอัตราการเติบโตที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 2.5 ในปี 2567 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568) สะท้อนให้เห็นถึงแรงเสียดทานทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศยังคงเผชิญกับปัจจัยท้าทายและปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังคงเผชิญแรงกดดันจากปัจจัยเสี่ยงทั้งภายนอกและภายในประเทศ ได้แก่
 - ภาวการณ์ส่งออกและภาคอุตสาหกรรม แนวโน้มการชะลอตัวของปริมาณการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งหลังของปี อันเป็นผลสืบเนื่องจากมาตรการกีดกันทางการค้าและมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเชื่อมโยงต่อเนื่องเข้ามายังภาคอุตสาหกรรมและภาคการผลิต
 - โครงสร้างหนี้และกำลังซื้อ ภาระหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงถือเป็นข้อจำกัดทางด้านโครงสร้าง ที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนในประเทศ

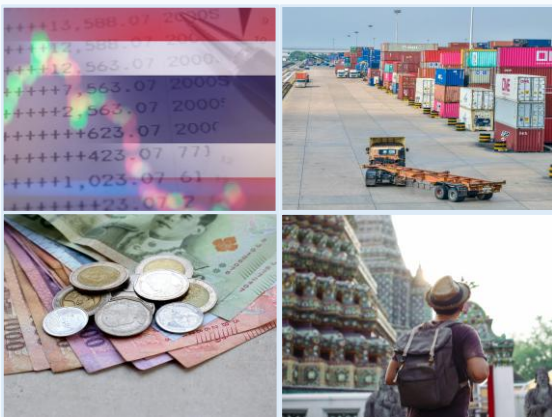
- ความผันผวนของปัจจัยภายนอก ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการค้าโลก รวมถึงความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรและปริมาณผลผลิตภาคการเกษตร
 - ภาวการณ์ท่องเที่ยว การชะลอตัวของภาวการณ์ท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นกลไกขับเคลื่อนหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ
2. ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ในช่วงครึ่งปีหลัง เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มได้รับแรงสนับสนุนจากการขับเคลื่อนภายในประเทศเป็นสำคัญ ประกอบด้วย
 - การลงทุนและการใช้จ่ายภาครัฐ การเร่งเบิกจ่าย การเพิ่มขึ้นของรายจ่ายลงทุนภาครัฐ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ
 - อุปสงค์ภายในประเทศ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ และสัญญาณการฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชน
 3. ประเมินการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เพื่อให้เห็นภาพรวมทิศทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้คาดการณ์ตัวเลขเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้
 - ด้านการใช้จ่ายและการลงทุน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 และการอุปโภคบริโภคภาครัฐ

ขยายตัวร้อยละ 1.2 สำหรับการลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยได้รับ แรงหนุนหลักจากการลงทุนภาครัฐ ที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 ในขณะที่การลงทุน ภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.0 (สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568)

- **ด้านการส่งออก** มูลค่าการส่งออกสินค้า คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.5 และปริมาณ การส่งออกสินค้าและบริการขยายตัว ร้อยละ 5.1 (สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568)
- **ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อ ทั่วไปคาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ช่วงร้อยละ 0.0 – 0.5 และดุลบัญชี เติมน้ำมันมีแนวโน้มเกินดุลประมาณ ร้อยละ 2.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศ (GDP) (สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568)

แม้ภาพรวมเศรษฐกิจไทยจะยังคงมีเสถียรภาพในระดับมหภาค แต่แนวโน้มการขยายตัวที่ชะลอตัวท่ามกลางความผันผวนรอบด้าน สะท้อนให้เห็นถึงนัยสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับ การบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงรุก (Proactive Risk Management) ดังนั้น การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับความไม่แน่นอนและการเร่งสร้าง ภูมิคุ้มกันให้แก่ระบบเศรษฐกิจ จึงเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้ทุก ภาคส่วนสามารถก้าวข้ามความท้าทายและขับเคลื่อนการเติบโต ต่อไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

สถานการณ์ของธุรกิจประกันภัย

ภาพรวมอุตสาหกรรมประกันภัยของไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2563 – 2567) ยังคงรักษาระดับการเติบโตได้อย่างมั่นคง และต่อเนื่อง สะท้อนจากมูลค่าเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวม ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 852,631 ล้านบาท ในปี 2563 เป็น 939,599 ล้านบาท ในปี 2567 คิดเป็นอัตราการขยายตัวเฉลี่ย (CAGR) ร้อยละ 2.5 ต่อปี (สำนักงาน คปภ., 2563 – 2567)

เมื่อพิจารณาโครงสร้างตลาด พบว่า มีการกระจายตัว ของสัดส่วนเบี้ยประกันภัยอย่างมีเสถียรภาพตลอดช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยในปี 2567 ธุรกิจประกันชีวิตมีมูลค่าเบี้ยประกันภัย รับโดยตรงจำนวน 653,042 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ย ร้อยละ 2.1 ต่อปี และครองสัดส่วนทางการตลาดสูงสุดที่ร้อยละ 70

ของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวม ในขณะที่ธุรกิจประกันวินาศภัย มีมูลค่าเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงจำนวน 286,557 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3.2 ต่อปี และมีสัดส่วน ทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 30 (สำนักงาน คปภ., 2563 – 2567)

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงเสถียรภาพและศักยภาพ ของระบบประกันภัยไทย โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์เชิงลึกแยก ตามประเภทของการรับประกันภัย ดังนี้

ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิต

บริษัทประกันชีวิต ปี 2568 มีจำนวน 22 บริษัท แบ่งเป็นบริษัท ขนาดใหญ่ (Size L) จำนวน 4 บริษัท มีเบี้ยประกันภัย คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 62.91 ของธุรกิจประกันชีวิต บริษัทขนาดกลาง (Size M) จำนวน 6 บริษัท มีเบี้ยประกันภัย คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 29.20 ของธุรกิจประกันชีวิต บริษัทขนาดเล็ก (Size S) จำนวน 12 บริษัท มีเบี้ยประกันภัย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.90 ของธุรกิจประกันชีวิต (สำนักงาน คปภ., 2568)

ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิตในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีทิศทาง การเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมูลค่าเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวม ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 600,013 ล้านบาท ในปี 2563 เป็น 653,042 ล้านบาท ในปี 2567 แม้ว่าจะประสบภาวะชะลอตัวเล็กน้อย ในปี 2565 ซึ่งมีการหดตัวที่ร้อยละ 0.45 แต่ตลาดสามารถฟื้นตัว กลับมาขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่งในปี 2566 และ 2567 ในอัตรา ร้อยละ 3.62 และร้อยละ 3.13 ตามลำดับ (สำนักงาน คปภ., 2563 – 2567)

เมื่อพิจารณาโครงสร้างผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในสองกลุ่มหลัก คือ เบี้ยประกันชีวิต ประเภทสามัญ (Ordinary) ซึ่งแม้จะยังคงครองส่วนแบ่งตลาดสูงสุด แต่มีสัดส่วนปรับตัวลดลงจากร้อยละ 66 ในปี 2563 มาอยู่ที่ ร้อยละ 61 ในปี 2567 ในขณะที่สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัย สุขภาพ (Health Riders) มีแนวโน้มการเติบโตของสัดส่วน อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง จากร้อยละ 14 เป็นร้อยละ 18 ในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ ความคุ้มครองด้านสุขภาพที่เพิ่มสูงขึ้นของผู้บริโภค และทิศทางการ ปรับตัวของภาคธุรกิจประกันภัยที่มุ่งตอบสนองต่อ ความต้องการดังกล่าวมากขึ้น (สำนักงาน คปภ., 2563 – 2567)

โครงสร้างช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต

โครงสร้างช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต ในปี 2567 มีลักษณะกระจุกตัวอยู่ใน 2 ช่องทางหลัก ได้แก่ ตัวแทน (Agent) ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดที่ร้อยละ 53 และธนาคาร (Bancassurance) ที่ร้อยละ 38 ในขณะที่ ช่องทางนายหน้า (Broker) และบริษัทประกันภัย (Direct) มีสัดส่วนร้อยละ 6 และร้อยละ 4 ตามลำดับ (สำนักงาน คปภ., 2567)

เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าช่องทางตัวแทน และ Bancassurance มีสัดส่วนรวมกันสูงถึงร้อยละ 91 ของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการขยายตัวของธุรกิจประกันชีวิตยังคงพึ่งพา บทบาทของคนกลางประกันภัยและเครือข่ายสถาบันการเงิน เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนตลาด (สำนักงาน คปภ., 2567)

ภาวะการกระจุกตัวและทิศทางการแข่งขันของธุรกิจประกันชีวิต

โครงสร้างอุตสาหกรรมประกันชีวิตไทยในปี 2567 ยังคงมี ลักษณะการกระจุกตัวในระดับสูง (High Market Concentration) โดยส่วนแบ่งทางการตลาดส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่ ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเบี้ยประกันภัย

รับโดยตรงของบริษัทประกันชีวิต 10 อันดับแรก ซึ่งให้เห็นว่าบริษัทประกันชีวิตที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุด 5 อันดับแรก มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวมกันสูงกว่าร้อยละ 70 ของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวมทั้งสิ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มบริษัทผู้นำมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและกลไกของตลาด (สมาคมประกันชีวิตไทย, 2567)

ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยังคงเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด (Barriers to Entry) จากปัจจัยด้านความพร้อมของเงินกองทุน ศักยภาพของเครือข่ายช่องทางการจำหน่าย พันธมิตรทางธุรกิจ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม สภาวะการแข่งขันในกลุ่มบริษัทชั้นนำยังคงมีความเข้มข้น โดยมุ่งเน้นการแข่งขันผ่านกลยุทธ์ด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ประกันภัยและการยกระดับคุณภาพการบริการเพื่อตอบสนองต่อไลฟ์สไตล์และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy Ratio) ของธุรกิจประกันชีวิต

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR) ของภาคธุรกิจประกันชีวิตไทยปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จากร้อยละ 325 เป็นร้อยละ 447 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่สำนักงาน คปภ. กำหนด (ร้อยละ 140) อย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนถึงความแข็งแกร่งทางการเงินที่เพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรม โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ (TCA) อย่างต่อเนื่องในช่วงดังกล่าว (สำนักงาน คปภ., 2563 - 2567)

ภาพรวมธุรกิจประกันวินาศภัย

บริษัทประกันวินาศภัย ปี 2568 มีจำนวน 48 บริษัท แบ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ (Size L) จำนวน 16 บริษัท มีเบี้ยประกันภัยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.08 ของธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทขนาดกลาง (Size M) จำนวน 13 บริษัท มีเบี้ยประกันภัยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.32 ของธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทขนาดเล็ก (Size S) จำนวน 19 บริษัท มีเบี้ยประกันภัยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.59 ของธุรกิจประกันวินาศภัย

ภาพรวมธุรกิจประกันวินาศภัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีทิศทางที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคง โดยมูลค่าเบี้ยประกันวินาศภัยรับโดยตรงรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 252,618 ล้านบาท ในปี 2563 เป็น 286,557 ล้านบาท ในปี 2567 โดยมีการขยายตัวในอัตราเร่งช่วงปี 2564 - 2566 ที่เฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี ก่อนจะชะลอตัวลงเล็กน้อยในปี 2567 ซึ่งมีการขยายตัวที่ร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (สำนักงาน คปภ., 2563 - 2567)

เมื่อพิจารณาโครงสร้างผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย พบว่าสัดส่วนการรับประกันวินาศภัยแต่ละประเภทคงที่และไม่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญ โดยการประกันภัยรถยนต์ (Motor) ยังคงเป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัยหลักที่ครองส่วนแบ่งตลาดสูงสุด แม้จะมีสัดส่วนปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 58 ในปี 2563 มาอยู่ที่ร้อยละ 57 ในปี 2567 ในขณะที่การประกันภัยเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous) ยังคงรักษาสัดส่วนไว้ที่ระดับร้อยละ 36 ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine) มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2 เป็นร้อยละ 3 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างรายได้หลักของภาคธุรกิจประกันภัย

ที่ยังคงพึ่งพาการรับประกันภัยรถยนต์เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนตลาด (สำนักงาน คปภ., 2563 - 2567)

โครงสร้างช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย

โครงสร้างช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย ในปี 2567 ขยับเคลื่อนผ่านช่องทางหลักเพียงช่องทางเดียว ได้แก่ นายหน้า (Broker) ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดถึงร้อยละ 71 รองลงมาคือการขายตรงโดยบริษัทประกันภัย (Direct) ที่ร้อยละ 18 ในขณะที่ช่องทางธนาคาร (Bancassurance) และตัวแทน (Agent) มีสัดส่วนร้อยละ 8 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นได้ว่าบทบาทของนายหน้ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบนิเวศของธุรกิจประกันวินาศภัย ในฐานะคนกลางหลักที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ประกันภัยสู่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของธุรกิจประกันชีวิตที่การขายเน้นตัวแทนและธนาคารเป็นหลัก (สำนักงาน คปภ., 2567)

ภาวะการกระจุกตัวและทิศทางการแข่งขันของธุรกิจประกันวินาศภัย

โครงสร้างอุตสาหกรรมประกันวินาศภัยไทยในปี 2567 มีลักษณะการกระจุกตัวในระดับปานกลาง (Moderate Market Concentration) โดยส่วนแบ่งทางการตลาดมีการกระจายตัวมากกว่าธุรกิจประกันชีวิต ทั้งนี้ บริษัทประกันวินาศภัยที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุด 5 อันดับแรก มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวมกันประมาณร้อยละ 50 ของทั้งอุตสาหกรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของผู้ประกอบการรายใหญ่ในการขับเคลื่อนทิศทางตลาด (รายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัย, 2567)

ในขณะเดียวกัน การดำรงอยู่ของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากยังถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความหลากหลายให้กับระบบนิเวศของอุตสาหกรรม (Ecosystem Diversity) และเปิดโอกาสให้เกิดการแข่งขันด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และการบริการ ซึ่งส่งผลดีต่อการเติบโตของธุรกิจประกันวินาศภัยในภาพรวม

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy Ratio) ของธุรกิจประกันวินาศภัย

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR) ของภาคธุรกิจประกันวินาศภัยมีความผันผวนในระดับหนึ่งตลอดช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยปรับตัวลดลงจากร้อยละ 324 ในปี 2563 ลงมาอยู่ที่ประมาณร้อยละ 193 และร้อยละ 199 ในปี 2565 และปี 2566 ตามลำดับ การปรับตัวลดลงดังกล่าวมีสาเหตุสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของเงินกองทุนที่ต้องดำรงทั้งหมด (TCR) ควบคู่กับการลดลงของเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ (TCA) อย่างไรก็ตาม ในปี 2567 อัตราส่วนดังกล่าวได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 302 สะท้อนให้เห็นถึงการฟื้นตัวของฐานะเงินกองทุน ตลอดจนความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงและเงินกองทุนของธุรกิจประกันภัยในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะเผชิญแรงกดดันในช่วงก่อนหน้านี้ (สำนักงาน คปภ., 2563 - 2567)

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมประกันภัยไทยเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค และประเทศที่มีความก้าวหน้าด้านการประกันภัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางเศรษฐกิจและระบบประกันภัย พบว่า ระบุว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัว (GDP Per Capita) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

กับอัตราส่วนเบี้ยประกันภัยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Insurance Penetration Rate) โดยกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว อาทิ ฮังการีและสหราชอาณาจักร ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวในระดับสูง มีอัตราส่วน Penetration Rate สูงกว่าร้อยละ 12 - 14 (Bank of England, 2563-2567; HKIA, 2563-2567) ซึ่งเป็นระดับที่สะท้อนถึงโครงสร้างระบบประกันภัยที่เข้มแข็งและการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

เมื่อพิจารณาบริบทของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกลุ่มตลาดเกิดใหม่ (Emerging Markets) ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พบว่าอุตสาหกรรมประกันภัยไทยมีศักยภาพที่โดดเด่นและเป็นผู้นำในกลุ่มประเทศดังกล่าว กล่าวคือ แม้ประเทศไทยจะมีระดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวใกล้เคียงกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่กลับมีอัตราส่วนเบี้ยประกันภัยต่อ GDP (Penetration Rate) อยู่ในระดับประมาณร้อยละ 5.1 (สำนักงาน คปภ., 2567) ซึ่งสูงกว่าประเทศในกลุ่มเดียวกันอย่างชัดเจน เช่น มาเลเซีย (ประมาณร้อยละ 4.8) (Global Data, 2567) อินเดีย (ร้อยละ 4.2) (Global Data, 2567) รวมถึงเวียดนาม อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ที่ยังคงมีระดับต่ำกว่า

ร้อยละ 2.5 ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ว่าโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยของไทยมีความก้าวหน้าและมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมหภาคสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาค

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ในมิติของเบี้ยประกันภัยต่อจำนวนประชากร (Insurance Density) พบว่าประเทศไทยมีระดับค่าใช้จ่ายในการซื้อประกันภัยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 389 ดอลลาร์สหรัฐต่อคน (สำนักงาน คปภ., 2567) ซึ่งยังมีช่องว่างค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วในเอเชีย เช่น สิงคโปร์ (5,886 ดอลลาร์สหรัฐ) (Monetary Authority of Singapore (MAS), 2567) หรือเกาหลีใต้ (3,071 ดอลลาร์สหรัฐ) (Korea Insurance Development Institute (KIDI), 2567) ช่องว่างเชิงมูลค่าดังกล่าว นับเป็นนัยสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่สะท้อนถึงโอกาสในการเติบโต (Growth Potential) ของตลาดประกันภัยไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากภาคธุรกิจประกันภัยสามารถยกระดับผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อดึงดูดกลุ่มประชากรที่ยังมีกำลังซื้อแต่ยังไม่ถึงระบบประกันภัยให้ขยับเข้าใกล้มาตรฐานของประเทศพัฒนาแล้วได้ในอนาคต

บทที่ 2 การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยแวดล้อม ที่มีผลต่ออุตสาหกรรมประกันภัยไทย

ในสถานการณ์ปัจจุบัน อุตสาหกรรมประกันภัยไทยกำลังเผชิญกับพลวัตความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ (Megatrends) ซึ่งเกิดจากปัจจัยแวดล้อมที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันในหลากหลายมิติ ทั้งความผันผวนของระบบเศรษฐกิจโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ตลอดจนพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยเหล่านี้ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อสถานะการแข่งขันในตลาด แต่ยังถือเป็นความท้าทายต่อบทบาทของอุตสาหกรรมประกันภัยในการทำหน้าที่สร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือเป็นภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมประกันภัยไทย ดังนั้น การศึกษาและวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและระยะยาว 10 ปีข้างหน้า จึงจัดทำขึ้นเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป็นทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ภายใต้ "แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5" ให้มีความเท่าทัน ยั่งยืน และสอดคล้องกับบริบทโลกยุคใหม่ โดยกรอบการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ได้จำแนกปัจจัยแวดล้อมสำคัญออกเป็น 5 มิติหลัก ดังนี้

มิติที่ 1 ความผันผวนทางเศรษฐกิจ (Economic Volatility)

สถานะเศรษฐกิจโลกมีความผันผวนและเปราะบางจากวิกฤตซ้อนวิกฤตและปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจไทยที่กำลังเผชิญปัญหาหนี้ภาคครัวเรือนในระดับสูงถึงร้อยละ 88 ของ GDP (CEIC Data, 2568) ซึ่งบั่นทอนกำลังซื้อและความสามารถในการชำระหนี้ของภาคประชาชน สถานการณ์ดังกล่าวยังถูกซ้ำเติมด้วยภาวะเงินเฟ้อที่ยืดเยื้อ ทำให้ภาระค่าครองชีพและต้นทุนทางธุรกิจปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ แนวโน้มค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพยังปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ ซึ่งกลายเป็นความท้าทายสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินของครัวเรือนไทยในระยะยาว

มิติที่ 2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Societal Shift)

โครงสร้างประชากรไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) อย่างรวดเร็ว โดยมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.03 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) ก่อให้เกิดความต้องการบริการดูแลสุขภาพระยะยาว และความเปราะบางทางการเงินในวัยเกษียณ (WHO, 2568) ในขณะเดียวกัน การขยายตัวของเมือง (Urbanization) ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตผู้คนไปสู่สังคมดิจิทัลที่เน้นความสะดวกสบายและใส่ใจสุขภาพ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแรงงานไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบ Gig Economy ที่แรงงานขาดความมั่นคงและสวัสดิการรองรับ รวมถึงความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่กระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลก และพัฒนาการของ Open Finance ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อยกระดับบริการทางการเงิน

มิติที่ 3 การมุ่งเน้นความยั่งยืน (Sustainability Focus)

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติทวีความรุนแรงและมีความถี่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนถึงช่องว่างความคุ้มครอง (Protection Gap) ที่ยังสูงในภาคประชาชนและธุรกิจ SMEs (EM-DAT, 2567) สถานการณ์นี้ผลักดันให้ตลาดการเงินเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Finance) และการลงทุนตามแนวทาง ESG เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีการออก Green Bond และมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ไปสู่รถยนต์ไฟฟ้า (EV) ซึ่งมีการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 41 ต่อปี (EVAT, 2563-2567) ส่งผลโดยตรงต่อโครงสร้างความเสี่ยงและการรับประกันภัยรูปแบบใหม่

มิติที่ 4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (Technological Advancements)

ระบบเศรษฐกิจไทยกำลังเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งขับเคลื่อนด้วยอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือที่สูงถึงร้อยละ 59 (Statista Digital Market Insights, 2567) รวมถึงการเติบโตอย่างก้าวกระโดดของระบบธนาคารดิจิทัลและเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2566) ที่ช่วยขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงิน (Financial Inclusion)

นอกจากนี้ ภาคธุรกิจยังเร่งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) มาสร้างความโปร่งใสและลดขั้นตอนการทำงาน อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้านี้มาพร้อมกับภัยคุกคามทางไซเบอร์และการรั่วไหลของข้อมูลที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นความเสี่ยงใหม่ที่ต้องบริหารจัดการ

มิติที่ 5 การมุ่งเน้นลูกค้าเป็นศูนย์กลาง (Customer-centric)

รูปแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยปรับเปลี่ยนไปสู่การตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล (Personalization) อย่างชัดเจน โดยมีการนำเทคโนโลยี Telematics มาใช้ในประกันภัยตามการใช้งาน (Usage-Based Insurance) (Insurance Asia, 2568) เพื่อกำหนดเบี้ยประกันภัยตามความเสี่ยงที่แท้จริง พร้อมทั้งมีการขยายตัวของประกันภัยรายย่อย (Microinsurance) เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อยผ่านช่องทางที่เข้าถึงง่าย รวมถึงการเติบโตของประกันภัยดิจิทัล (Digital Insurance) ที่เน้นความสะดวก รวดเร็ว และเชื่อมต่อกับแพลตฟอร์มต่าง ๆ เพื่อยกระดับประสบการณ์ของผู้เอาประกันภัยให้ดียิ่งขึ้น

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยแวดล้อมในแต่ละมิติที่สะท้อนถึงบริบทและความท้าทายของอุตสาหกรรมประกันภัยไทย มีรายละเอียดดังนี้

มิติที่ 1 ความผันผวนทางเศรษฐกิจ (Economic Volatility)

ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่บั่นทอนเสถียรภาพของภาคครัวเรือนและธุรกิจไทย โดยโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศมีความเปราะบางต่อปัจจัยภายนอกและได้รับแรงกดดันจากวิกฤตการณ์โลกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจากปัญหาเชิงโครงสร้างภายในประเทศที่เป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัว

● ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Instability)

เศรษฐกิจไทยมีความเปราะบางสูงเนื่องจากการพึ่งพาภาคการส่งออกและการท่องเที่ยว ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 60 - 70 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) (The Nation, 2568) ทำให้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกมาอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากสถิติการหดตัวของ GDP ในช่วงวิกฤตการณ์สำคัญ ได้แก่ วิกฤตการณ์การเงินเอเชียปี 2540 (หดตัวร้อยละ 7.6) วิกฤตการณ์การเงินโลกปี 2551 (หดตัวร้อยละ 0.7) และวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ปี 2563 (หดตัวร้อยละ 6.1) (World Bank, 2540 - 2567)

สำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน เศรษฐกิจไทยยังคงเผชิญกับความไม่แน่นอนสูงจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ทั้งสงครามรัสเซีย - ยูเครน และความไม่สงบในตะวันออกกลาง ที่กดดันให้ราคากำลังงานและต้นทุนการขนส่งผันผวน ประกอบกับความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน รวมถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ซึ่งถือเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มภาคการส่งออก การจ้างงาน และเสถียรภาพของแรงงานในภาคการผลิตของไทยในระยะกลางถึงยาว

● หนี้ภาคครัวเรือนในระดับสูง (High Household Debt)

เสถียรภาพทางการเงินของครัวเรือนไทยอยู่ในภาวะเปราะบาง โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากร้อยละ 59 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 88 ในปี 2567 (CEIC Data, 2568) ซึ่งโครงสร้างหนี้ส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-productive Loan) เช่น บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล ส่งผลให้กำลังซื้อลดลงเนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ชำระหนี้ นอกจากนี้ ยังพบปัญหานี้บนอกระบบที่คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 30 ของหนี้ครัวเรือนทั้งหมด สะท้อนถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อในระบบของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างหลักประกันความคุ้มครองเพื่อลดความเปราะบางทางการเงินของประชาชนในกลุ่มดังกล่าว

● ผลกระทบของภาวะเงินเฟ้อสูงที่ยืดเยื้อ (Lingering Effects of High Inflation)

แม้อัตราเงินเฟ้อจะเริ่มชะลอตัวลง แต่ผลกระทบจากช่วงที่เงินเฟ้อพุ่งสูงแตะระดับร้อยละ 6.1 (IMF, 2565) ในปี 2565 ยังคงส่งผลต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องแบกรับต้นทุนการผลิต วัตถุดิบ และค่าขนส่งที่สูงขึ้น ในขณะที่ครัวเรือนกลุ่มเปราะบางต้องเผชิญกับภาระค่าครองชีพที่สูงขึ้นจนอำนาจการซื้อลดลง นำไปสู่ความตึงตัวทางการเงินที่เพิ่มขึ้น

● ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่ปรับตัวสูงขึ้น (Increased Consumer Spending on Healthcare)

ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของไทยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสม (CAGR) ร้อยละ 8.5 ในช่วงปี 2544 - 2564 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) ปัจจัยขับเคลื่อนหลักมาจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุซึ่งกลุ่มประชากรนี้มีแนวโน้มเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เช่น ความดันโลหิตสูงและเบาหวาน รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีต้นทุนสูง สถานการณ์นี้สร้างแรงกดดันต่อระบบสาธารณสุขและเพิ่ม

ภาระค่าใช้จ่ายแก่ประชาชน แต่ในขณะเดียวกันก็นับเป็นโอกาสของธุรกิจประกันสุขภาพในการเข้ามาบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าว

มิติที่ 2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Societal Shift)

โครงสร้างทางสังคมของประเทศไทยกำลังเผชิญกับพลวัตความเปลี่ยนแปลง ที่เป็นปัจจัยเร่งให้เกิดความเปราะบางทางสังคมรูปแบบใหม่ (Emerging Social Fragilities) ทั้งจากภาวะพึ่งพิงของผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้นสวนทางกับกำลังแรงงานที่ลดลง และวิถีชีวิตที่ต้องเผชิญกับความเครียดที่หลากหลายและรุนแรงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำรงชีวิตและเสถียรภาพความมั่นคงของภาคประชาชน โดยมีปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญดังนี้

• การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society)

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์อย่างรวดเร็ว โดยมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.03 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) สถานการณ์ดังกล่าวนำมาซึ่งความท้าทายในสองมิติหลัก คือ มิติด้านสุขภาพ จากแนวโน้มผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวเรื้อรัง (NCDs) เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ความต้องการบริการดูแลสุขภาพระยะยาว (Long-term Care) ขยายตัว และมีมิติด้านความมั่นคงทางการเงินที่พบว่าประชากรจำนวนมากเข้าสู่วัยเกษียณโดยขาดการออมที่เพียงพอ (Longevity Risk) สะท้อนถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาระบบประกันภัยเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างครบวงจร

• การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization)

การขยายตัวของเขตเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจส่งผลให้สัดส่วนประชากรในเขตเมืองเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 53.6 (Statista, 2566) ปรากฏการณ์นี้ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของประชาชนไปสู่วิถีชีวิตดิจิทัล (Digital Lifestyle) ที่เน้นความสะดวกสบาย ความรวดเร็ว และการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังพบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่หันมาให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive Health) และสุขภาวะที่ดี (Wellness) มากขึ้น ซึ่งถือเป็นโอกาสใหม่ของภาคธุรกิจประกันภัยในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ดังกล่าว

• การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดแรงงาน (Changing Workforce Dynamics)

รูปแบบการจ้างงานได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม (Gig Economy) อย่างชัดเจน ส่งผลให้จำนวนแรงงานอิสระเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม แรงงานกลุ่มนี้มักขาดความคุ้มครองทางสังคมตามมาตรา 33 และขาดสวัสดิการที่มั่นคง ทำให้เกิดช่องว่างความคุ้มครอง (Protection Gap) ที่มีความเปราะบางสูงเมื่อเผชิญกับการเจ็บป่วย หรือการสูญเสียรายได้ จึงเป็นโจทย์สำคัญในการขยายขอบเขตการประกันภัยให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบเหล่านี้

• ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมอื่น ๆ (Societal Enablers & Risks)

บริบททางสังคมยังได้รับแรงกดดันจากความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Risks) ที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและความมั่นคงทางอาหาร ซึ่งอาจกระทบต่อค่าครองชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ในขณะเดียวกัน ภาคการเงินกำลังก้าวเข้าสู่ยุค Open Finance โดยธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูล (Open Data) เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและประกันภัยที่ตอบโจทย์ความต้องการเฉพาะบุคคล (Personalization) ได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

มิติที่ 3 ความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อม

(Sustainability & Environmental Awareness)

บริบทด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนถือเป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากลได้สร้างเงื่อนไขและความเสี่ยงใหม่ที่ภาคส่วนต่าง ๆ ต้องเร่งปรับตัว ดังนี้

• วิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Crisis)

สถานการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้ภัยธรรมชาติมีความถี่และความรุนแรง (Frequency and Severity) เพิ่มสูงขึ้น ทั้งในรูปแบบของอุทกภัย ภัยแล้ง และพายุ ซึ่งจัดเป็นความเสี่ยงทางกายภาพ (Physical Risk) ที่สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ รวมไปถึงปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยข้อมูลจาก Global Climate Risk Index ของ Germanwatch จัดลำดับให้ไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อสภาพอากาศแบบสุดขั้วในลำดับที่ 9 ของโลก (กรุงเทพธุรกิจ, 2568) นอกจากนี้ธนาคารโลกยังประเมินว่าหากไม่มีมาตรการปรับตัวที่เหมาะสม ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งอาจสร้างความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสะสมถึงร้อยละ 30 ภายในปี 2593 (กรุงเทพธุรกิจ, 2568) สะท้อนถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนากลไกประกันภัยพิบัติเพื่อรองรับความเสี่ยงระดับมหภาค

• การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy Transition)

การขับเคลื่อนประเทศสู่เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608 (United Nations Development Programme (UNDP), 2568) ถือเป็นปัจจัยเร่งสำคัญที่ผลักดันให้ภาคธุรกิจประกันภัยต้องปรับบทบาทสู่การเป็นกลไกสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้นการยกระดับกระบวนการดำเนินงานผ่านระบบกรมธรรม์ประกันภัยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้ทรัพยากร ควบคู่ไปกับการนำมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมหรือ Thailand Taxonomy มาประยุกต์ใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดนโยบายการรับประกันภัยและยุทธศาสตร์การลงทุน เพื่อส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินสู่ภาคธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

- **การขยายตัวของระบบนิเวศยานยนต์ไฟฟ้า (EV Ecosystem Expansion)**

การขับเคลื่อนนโยบาย 30@30 ของภาครัฐ ถือเป็นปัจจัยเร่งสำคัญที่ส่งผลให้ตลาดยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญ โดยข้อมูลสถิติจากกรมการขนส่งทางบกบ่งชี้ว่า ยอดจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าแบตเตอรี่มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 300-400 ในช่วงปีที่ผ่านมา (ข้อมูลสถิติ กรมการขนส่ง, 2562-2566) และมีแนวโน้มที่จะครองสัดส่วนตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดยานยนต์ดังกล่าวนำมาซึ่งความท้าทายใหม่ในการบริหารจัดการต้นทุนสินค้าใหม่ทดแทนเนื่องจากโครงสร้างต้นทุนค่าซ่อมบำรุงและราคาแบตเตอรี่ของรถยนต์ไฟฟ้าสูงกว่ารถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายในประมาณร้อยละ 50 (Bangkokpost, 2567) ซึ่งส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยและการบริหารความเสี่ยงของภาคอุตสาหกรรม

- **ความมั่นคงทางอาหารและการประกันภัยภาคเกษตร (Agricultural Stability)**

ภาคเกษตรกรรมของไทย ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูกกว่า 149 ล้านไร่ทั่วประเทศ กำลังเผชิญกับความท้าทายจากความผันผวนของสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ซึ่งทวีความรุนแรง โดยเฉพาะผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญและลานีญาที่สร้างความไม่แน่นอนต่อปริมาณน้ำฝนและผลผลิตทางการเกษตร แม้ในปัจจุบันจะมีการขับเคลื่อนโครงการประกันภัยข้าวนาปีที่ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 20 - 30 ล้านไร่ต่อปี แต่ยังคงมีช่องว่างความคุ้มครองด้านการประกันภัยในกลุ่มพืชเศรษฐกิจประเภทอื่นและพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ที่ยังเข้าไม่ถึงระบบบริหารความเสี่ยง ซึ่งถือเป็นโจทย์เชิงนโยบายที่สำคัญในการเร่งขยายขอบเขตการประกันภัยพืชผลให้ครอบคลุม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางรายได้ที่ยั่งยืนให้แก่เกษตรกรไทย

มิติที่ 4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

(Technological Advancements)

พัฒนาการทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด (Exponential Technology) และการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล (Digital Transformation) ถือเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของอุตสาหกรรมประกันภัย ทั้งในมิติของการสร้างโอกาสทางธุรกิจและมิติของความเสี่ยงอุบัติใหม่ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- **การประยุกต์ใช้ Generative AI (Generative AI Adoption)**

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และ Generative AI ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจประกันภัย ตั้งแต่กระบวนการพิจารณารับประกันภัย การประเมินความเสี่ยง ไปจนถึงการจัดการสินไหมทดแทน ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูล อย่างไรก็ตาม การพึ่งพาเทคโนโลยีดังกล่าวมาซึ่งความท้าทายด้านธรรมาภิบาลปัญญาประดิษฐ์ (AI Governance) ทั้งในประเด็นความโปร่งใสของอคติเชิงอัลกอริทึมทางข้อมูล และจริยธรรมในการนำข้อมูลมาใช้อย่างรับผิดชอบ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลที่ชัดเจน

- **ภัยคุกคามทางไซเบอร์และความเสี่ยงเชิงระบบ (Cyber Threats & Systemic Risk)**

การเชื่อมโยงระบบข้อมูลในยุคดิจิทัลส่งผลให้ภัยคุกคามทางไซเบอร์ทวีความซับซ้อนและรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการโจมตีในรูปแบบมัลแวร์เรียกค่าไถ่ (Ransomware) และการรั่วไหลของข้อมูล (Data Breach) ซึ่งไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเฉพาะบุคคล แต่สามารถขยายวงกว้างกลายเป็นความเสี่ยงเชิงระบบ (Systemic Risk) ที่กระทบต่อความเชื่อมั่นและเสถียรภาพของสถาบันการเงิน สถานการณ์นี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Hygiene) และการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ประกันภัยไซเบอร์ (Cyber Insurance) เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยง

- **การฉ้อฉลประกันภัยรูปแบบใหม่ (Emerging Insurance Fraud)**

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดในรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น (Sophisticated Fraud) อาทิ การใช้เทคโนโลยี Deepfake ในการปลอมแปลงภาพและเสียงเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือการปลอมแปลงเอกสารดิจิทัลที่ยากต่อการตรวจสอบด้วยกระบวนการปกติ ปรากฏการณ์นี้ถือเป็นความท้าทายสำคัญที่ภาคอุตสาหกรรมต้องเร่งพัฒนาระบบตรวจสอบและป้องกันการฉ้อฉลด้วยเทคโนโลยี (Fraud Detection System) ที่เท่าทันต่อสถานการณ์

- **การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและเสถียรภาพของข้อมูล (Data Privacy & Integrity)**

ภายใต้บริบทของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ภาคธุรกิจประกันภัยซึ่งถือครองข้อมูลอ่อนไหวของลูกค้าจำนวนมาก จำเป็นต้องบริหารจัดการข้อมูลอย่างรัดกุม โดยต้องสร้างสมดุลระหว่างการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Data Utilization) กับการรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (Data Privacy) การรั่วไหลหรือการใช้ข้อมูลผิดวัตถุประสงค์ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อกฎหมาย แต่ยังกระทบต่อความเชื่อมั่น (Trust) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจประกันภัย

มิติที่ 5 การมุ่งเน้นลูกค้าเป็นศูนย์กลาง (Customer-centric)

พลวัตของอุตสาหกรรมประกันภัยกำลังขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคที่ยึดถือผู้เอาประกันภัยเป็นศูนย์กลาง (Customer-Centricity) อย่างเต็มรูปแบบ โดยภาคธุรกิจได้ปรับเปลี่ยนทิศทางเชิงยุทธศาสตร์จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมไปสู่การสร้างสรรคณวัตกรรมบริการที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล (Personalization) เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการคุ้มครองและสร้างหลักประกันที่ครอบคลุมทุกภาคส่วนในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- **การพัฒนาวัตกรรมการประกันภัยที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-Driven Insurance & Telematics)**

มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเทเลเมติกส์ (Telematics) และ Internet of Things (IoT) เพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของผู้เอาประกันภัยเรียลไทม์ (Real-time) ซึ่งช่วยยกระดับความแม่นยำในการประเมินความเสี่ยงรายบุคคล นำไปสู่การปรับปรุงโครงสร้างอัตราเบี้ยประกันภัยให้มีความเป็นธรรมและสะท้อน

ความเสี่ยงที่แท้จริง (Usage-Based Insurance) อาทิ รูปแบบ "Pay How You Drive" นอกจากนี้ กลไกดังกล่าวยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเชิงรุกในการจูงใจให้ผู้ขับขี่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการลดอุบัติเหตุ และยกระดับความปลอดภัยทางถนนในภาพรวมของประเทศ

- **การลดช่องว่างความคุ้มครองผ่านประกันภัยรายย่อย (Microinsurance & Financial Inclusion)**

ดำเนินการขยายขอบเขตความคุ้มครองสู่กลุ่มเป้าหมายระดับฐานรากและผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีเงื่อนไขไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย และกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่สอดคล้องกับกำลังซื้อของประชาชน (Affordability) ควบคู่ไปกับการบูรณาการช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านเครือข่ายชุมชนและเทคโนโลยีที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตประจำวัน เช่น ร้านค้าปลีกสมัยใหม่และแอปพลิเคชันบนมือถือ เพื่อขจัดอุปสรรคในการเข้าถึงและสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินที่ยั่งยืนให้แก่ประชาชน

- **การยกระดับประสบการณ์ผ่านระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Ecosystem Integration)**

ผลักดันการพัฒนาระบบการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลแบบครบวงจร (End-to-End Digitalization) ครอบคลุมตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอขาย การชำระเบี้ยประกันภัย ไปจนถึงการพิจารณาค่าสินไหมทดแทน เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ไร้รอยต่อและลดความซับซ้อนในการปฏิบัติงาน รวมถึงการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ประกันภัยเข้ากับแพลตฟอร์มบริการอื่นๆ (Embedded Insurance) เช่น ธุรกิจอีคอมเมิร์ซและบริการขนส่งสาธารณะ ซึ่งช่วยให้ความคุ้มครองด้านประกันภัยกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตผู้บริโภคและเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดศักยภาพใหม่

บทที่ 3 ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมประกันภัย

ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภค

ผู้บริโภคยังคงเผชิญกับความท้าทายจากความตระหนักรู้ทางการเงินที่จำกัด ภาระหนี้ครัวเรือนที่มีอยู่ในระดับสูง และทัศนคติที่มองว่าประกันภัยเป็นการมากกว่าความจำเป็น ส่งผลให้การเข้าถึงและการมีความคุ้มครองด้านประกันภัยขาดความต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบาง แรงงานอิสระ และแรงงานชั่วคราว (Gig workers) แม้ว่าการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการประกันภัย แต่ก็สร้างความเสี่ยงด้านข้อมูล ความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังคงมีช่องว่างความคุ้มครองด้านประกันภัยระหว่างภูมิภาคตามลักษณะความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ขณะเดียวกัน ความหลากหลายของผู้บริโภคและการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้อุตสาหกรรมประกันภัยต้องเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเฉพาะกลุ่มควบคู่กับการกำกับดูแลและยกระดับความรู้ทางการเงินเพื่อสร้างความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

โอกาสในการยกระดับความตระหนักรู้ทางการเงินและความเข้าใจความเสี่ยง

จากผลสำรวจสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามประเภทกรรมธรรม์ประกันภัยที่สนใจถือครอง โดยสำนักงาน คปภ. ระบุว่ากว่าร้อยละ 25 ของประชาชนไม่มีความสนใจในการถือครองกรรมธรรม์ประกันภัยใด ๆ เลย หรือแม้ว่าจะมีผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับรายย่อย (Microinsurance) อยู่ในตลาด แต่ก็ยังได้รับความสนใจจากประชาชนที่ค่อนข้างน้อย (ร้อยละ 0.58) และยังมีการสำรวจสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามการรับรู้ประโยชน์ของประกันภัย ที่แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจบทบาทพื้นฐานของการประกันภัย โดยเฉพาะด้านให้การคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 91.38) และการบรรเทาความเดือดร้อนทางการเงินเมื่อเกิดภัย (ร้อยละ 78.85) อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์ของการประกันภัยในด้านการวางแผนทางการเงินระยะยาว เช่น การส่งเสริมนิสัยการออม และการลดหย่อนภาษี ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย (สำนักงาน คปภ., 2567)

กำลังซื้อที่ลดลงกระทบความสามารถในการเข้าถึงการประกันภัย

อัตราการเติบโตของรายได้สุทธิต่อครัวเรือนไทยลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 6 ในปี 2557 เหลือเพียงร้อยละ 0.5 ในปี 2567 ([สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ](#), 2568) ขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อคนในปี 2566 อยู่ที่ 9,359 บาท ต่อเดือน แต่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงถึง 7,619 บาทต่อเดือน ([สำนักงานสถิติแห่งชาติ](#), 2568) ปัจจัยสำคัญมาจากค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นตามดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ที่ปรับจาก 99.2 เป็น 108.2 ในช่วงปี 2563 - 2567 ([กระทรวงพาณิชย์](#), 2567) ประกอบกับหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 88 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในปี 2567 ([CEIC Data](#), 2568) สะท้อนว่าประชาชนกำลังเผชิญกับแรงกดดันทางการเงิน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าถึงการประกันภัย

ความท้าทายด้านความปลอดภัยของข้อมูลและการคุ้มครองผู้บริโภคในยุคดิจิทัล

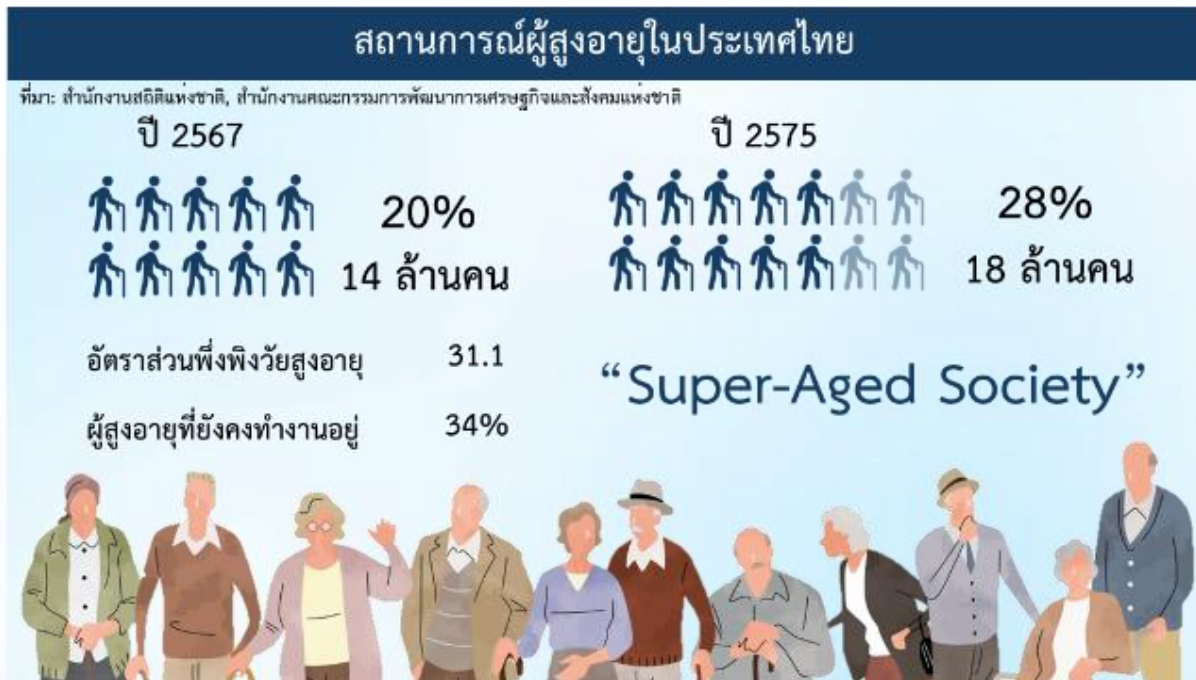
จากผลสำรวจของ SurfShark พบว่าในไตรมาส 3 ปี 2567 มีบัญชีในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ข้อมูลรั่วไหลเกือบ 7 ล้านบัญชี เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2565 ([SurfShark, Statista](#), 2568) ขณะเดียวกัน Whoscall รายงานว่าปี 2567 ตรวจพบสายโทรศัพท์และข้อความหลอกลวงสูงถึง 168 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 112 จากปี 2566 ที่มี 79.2 ล้านครั้ง ([Whoscall, Statista](#), 2568) ภัยคุกคามเหล่านี้มักมุ่งเป้าไปยังผู้บริโภคในภาคการเงินและการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอ่อนไหว จึงทำให้การรักษาความปลอดภัยข้อมูลลูกค้าเป็นเรื่องเร่งด่วน เพื่อคงความเชื่อมั่นและเสถียรภาพของระบบในระยะยาว

ความต้องการผู้บริโภคที่หลากหลายสะท้อนความจำเป็นต่อกลยุทธ์ที่แตกต่าง

กลุ่มผู้บริโภคในไทยมีความหลากหลายสูง ทั้งในด้านลักษณะประชากร ข้อจำกัดในการเข้าถึงระบบประกันภัย ช่องทางการเข้าถึง และความต้องการผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มรายได้น้อยและเกษตรกรต้องการผลิตภัณฑ์ประกันภัยในราคาที่ย่อมเยาและช่องทางที่เข้าถึงง่าย ขณะที่แรงงานอิสระต้องการความยืดหยุ่นผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ส่วนกลุ่มรายได้สูงต้องการผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ออกแบบเฉพาะบุคคลและเชื่อมโยงกับการบริหารความมั่งคั่ง ความแตกต่างเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาช่องทางการขาย เพิ่มการตระหนักรู้ และออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่เหมาะสมกับความเสี่ยงและลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ระบบประกันภัยเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืนในอนาคต

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด (Super-Aged Society) ของประเทศไทย

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีอัตราการเจริญพันธุ์ลดลงต่อเนื่องต่ำกว่า 1.5 ในช่วงปี 2565 - 2568 ([Macrotrends](#), 2568) และสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นราวร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด ส่งผลให้อัตราส่วนพึ่งพิงสูงวัยเพิ่มขึ้น ขณะที่สัดส่วนของประชากรแรงงานลดลง ([สำนักงานสถิติแห่งชาติ](#), 2567) สะท้อนภาระทางเศรษฐกิจและสังคมที่มากขึ้น แนวโน้มนี้ไม่เพียงกระทบโครงสร้างประชากร แต่ยังส่งผลต่อเศรษฐกิจ แรงงาน และสวัสดิการ ทำให้ภาคธุรกิจประกันภัยต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน ทั้งการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ตอบโจทย์ผู้สูงอายุ เช่น ประกันสุขภาพ การดูแลระยะยาว และการบริหารความเสี่ยง เพื่อบริการความต้องการที่เพิ่มขึ้นในสังคมสูงวัยและเตรียมพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดในอนาคต

ช่องว่างของการเข้าถึงความคุ้มครองด้านประกันภัยในภูมิภาคที่มีความเสี่ยงสูง

เมื่อพิจารณาความเสี่ยงในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยพบว่ามีความเสี่ยงด้านประกันภัยทั้งในมิติความเสี่ยงต่อทรัพย์สินและสุขภาพ โดยแต่ละภูมิภาคเผชิญความเสี่ยงที่ต่างกันตามบริบทพื้นที่ เช่น ภาคเหนือมีความเสี่ยงจากไฟป่าและมลพิษทางอากาศ ภาคใต้และภาคกลางประสบปัญหาอุบัติเหตุทางถนนและน้ำท่วมจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเผชิญภัยธรรมชาติและโรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี ขณะที่ภาคเหนือมีความเสี่ยงโรคมะเร็งปอดและกรุงเทพฯ รวมถึงภาคกลางพบความชุกของโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2567 ; สถาบันวิจัยมะเร็งท่อน้ำดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2567; กรมควบคุมโรค, 2558; กระทรวงสาธารณสุข, 2565; มหาวิทยาลัยมหิดล, 2566)

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับเบี้ยประกันภัยต่อจำนวนประชากร (Insurance Density) พบความแตกต่างอย่างชัดเจน โดยกรุงเทพมหานครมีเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยสูงสุดประมาณ 72,000 บาทต่อคน ในขณะที่ภูมิภาคอื่น ๆ มีเบี้ยประกันภัยต่ำกว่า 10,000 บาทต่อคน (สำนักงาน คปภ., [กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย](#), 2567) สะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างด้านการเข้าถึงความคุ้มครองด้านประกันภัยระหว่างพื้นที่อย่างชัดเจน ความแตกต่างดังกล่าว มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิ ความกระจุกตัวของเศรษฐกิจระดับรายได้ ความรู้ และความตระหนักด้านการเงิน ตลอดจนข้อจำกัดในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ประกันภัยในบางพื้นที่ ส่งผลให้การเข้าถึงการประกันภัยยังไม่ทั่วถึง แสดงถึงความจำเป็นในการเร่งพัฒนาการประกันภัยให้ครอบคลุมและสามารถเข้าถึงได้อย่างแพร่หลายทั่วประเทศ

เบี้ยประกันภัยต่อจำนวนประชากร (Insurance Density) ในแต่ละพื้นที่ในประเทศไทย ปี 2567

ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันภัย

บริษัทประกันภัยต้องเผชิญแรงกดดันจากต้นทุนค่าสินไหมทดแทนที่สูงขึ้น ความเสี่ยงจากผลตอบแทนจากการลงทุนที่ลดลง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคดิจิทัล การบริหารความเสี่ยงจากการทำประกันภัยต่อที่ไม่เหมาะสม และภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่รุนแรงขึ้น การเข้าใจประเด็นเหล่านี้จึงจำเป็นต่อการวางกลยุทธ์เชิงรุกเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน เสถียรภาพทางการเงิน และความน่าเชื่อถือของอุตสาหกรรมในระยะยาว

ต้นทุนค่าสินไหมทดแทนที่เพิ่มสูงขึ้นในธุรกิจประกันชีวิต

ภาระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นระหว่างงวดของธุรกิจประกันชีวิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ในขณะที่รายรับจากเบี้ยประกันชีวิตขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนแรงกดดันด้านต้นทุนและความไม่สมดุลระหว่างรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิต โดยสาเหตุสำคัญมาจากต้นทุนทางการแพทย์ที่ปรับสูงขึ้นตามพัฒนาการของเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้ยาเฉพาะทางและการแพทย์แม่นยำ ตลอดจนโครงสร้างประชากรที่ก้าวสู่สังคมสูงวัย ซึ่งทำให้โรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ทั้งความถี่และมูลค่าการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนปรับตัวสูงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังมีประเด็นการฉ้อฉลประกันภัยและการเบิกเกินจริงในระบบสินไหมทดแทน ซึ่งยังเพิ่มภาระต้นทุน และอาจบั่นทอนความเชื่อมั่นต่อระบบประกันภัยในระยะยาว

ความเสียหายจากอัตราผลตอบแทนการลงทุนที่ลดลง

ณ ปี 2567 พอร์ตการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตมีความกระจุกตัวสูง โดยลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลถึงร้อยละ 60 เพื่อความมั่นคงและรองรับภาระหนี้สินระยะยาว ขณะที่บริษัทประกันวินาศภัยกระจายการลงทุนหลากหลายกว่า โดยลงทุนในพันธบัตรเพียงร้อยละ 30 (สำนักงาน คปภ., 2567) อย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนพันธบัตรลดลงต่อเนื่อง (สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย, 2566) ทำให้ธุรกิจประกันชีวิตซึ่งพึ่งพารายได้จากการลงทุนถึงร้อยละ 18 ของรายได้สุทธิเผชิญแรงกดดันมากกว่าธุรกิจประกันวินาศภัยที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4 จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญในการเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่รับประกันผลตอบแทนในระยะยาวโดยไม่กระทบกำไรหรือเงินกองทุนภายใต้สภาพแวดล้อมผลตอบแทนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคท่ามกลางยุคดิจิทัล

ระหว่างปี 2565 - 2567 เศรษฐกิจดิจิทัลของไทยเติบโตอย่างมีนัยสำคัญจาก 31 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเป็น 46 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยธุรกิจ e-Commerce ครองสัดส่วนสูงสุด ขณะที่ธุรกิจท่องเที่ยวออนไลน์มีอัตราการเติบโตโดดเด่นเฉลี่ยร้อยละ 83 ต่อปี สอดคล้องกับการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลังโควิด-19 นอกจากนี้พฤติกรรมทางการเงินของคนไทยเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ทั้งในมิติของ Digital Payments, Digital Wealth, Digital Lending และ Digital Insurance สะท้อนความต้องการบริการทางการเงินที่สะดวก รวดเร็ว และยืดหยุ่น หากธุรกิจประกันภัยไม่เร่งปรับบริการและผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้สอดคล้องพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป อาจเสี่ยงต่อการถูกลดบทบาทในระยะยาว (e-Economy SEA 2024 report by Google, Temasek, and Bain and Company, 2567)

ความเสียหายและความท้าทายที่เพิ่มขึ้นจากความเสี่ยงไซเบอร์

ระหว่างปี 2565 - 2566 ความสูญเสียทางการเงินจากอาชญากรรมไซเบอร์ในสหรัฐเพิ่มจาก 0.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเป็น 12.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (CAGR ร้อยละ 32) (Cybercrime reported to IC3: Statista, 2566) สะท้อนถึงความถี่และความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัลและเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งมาพร้อมกับรูปแบบโจมตีซับซ้อนขึ้นด้วยเทคโนโลยี เช่น AI ที่ทำให้การโจมตีอัตโนมัติ (Ransomware, Phishing, Deepfake) ต้นทุนต่ำลงและตรวจจับยาก นอกจากนี้ ผลสำรวจจาก EY/IF Global Insurance Risk Management Survey ชี้ว่าความเสี่ยงทางไซเบอร์ถูกจัดอันดับสูงสุดที่ร้อยละ 53 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ว่าเป็นสิ่งที่ต้องได้รับความสนใจมากที่สุด ในอุตสาหกรรมประกันภัย สะท้อนความกังวลต่อภัยคุกคามที่ทวีความรุนแรง หากไม่บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ อาจกระทบเสถียรภาพทางการเงิน ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่ออุตสาหกรรมประกันภัยในระยะยาว

มูลค่าบริการการเงินดิจิทัลในประเทศไทย ปี 2565 - 2567

Digital Payments

Gross Transaction Value (GTV)

141 (\$B)

+ 9%

Digital Wealth

Asset Under Management (AUM)

17 (\$B)

+ 46%

Digital Lending

Loan Book Balance

14 (\$B)

+ 41%

Digital Insurance

Annual Premium Equivalent (APE)

0.9 (\$B)

+ 13%

ความจำเป็นในการยกระดับแนวทางการทำประกันภัยต่อ

ภาคธุรกิจประกันวินาศภัยยังคงเผชิญกับแรงกดดันด้านต้นทุนค่าสินไหมทดแทนอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับภาคธุรกิจประกันชีวิต โดยมีปัจจัยสำคัญจากค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นตามสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน นอกจากแรงกดดันดังกล่าวแล้ว Retention Ratio ของประกันสุขภาพในธุรกิจประกันวินาศภัยยังอยู่ในระดับสูงกว่าร้อยละ 88 (สำนักงาน คปภ., 2567) สะท้อนให้เห็นว่าบริษัทประกันวินาศภัยยังรับภาระความเสี่ยงเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่เดียวกัน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนของประกันสุขภาพมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 19 ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (สำนักงาน คปภ., 2563-2567) ดังนั้น การยกระดับแนวทางการกำกับดูแลด้านประกันภัยต่อให้มีความรัดกุมและสะท้อนระดับความเสี่ยงที่แท้จริงจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัย ตลอดจนสนับสนุนเสถียรภาพของระบบประกันภัยโดยรวมในระยะยาว

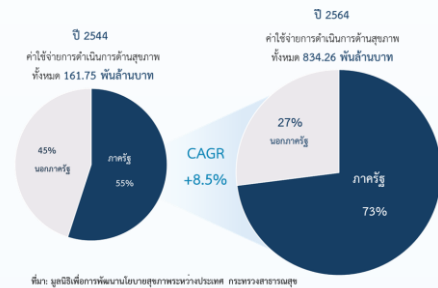
ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจมหภาคและสังคม

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อทิศทางและความยั่งยืนของระบบประกันภัยซึ่งเป็นกลไกรองรับความเสี่ยงและเสถียรภาพเศรษฐกิจ โดยความถี่และความรุนแรงของภัยพิบัติที่เพิ่มขึ้น เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง และพายุ ได้ก่อให้เกิดช่องว่างความคุ้มครองด้านประกันภัย โดยเฉพาะประชากรในกลุ่มเปราะบาง ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากสังคมสูงวัย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินและระบบหลักประกันสุขภาพ อีกทั้งการบูรณาการ ESG กลายเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงความจำเป็นในการยกระดับระบบนิเวศในการรับประกันรถยนต์ไฟฟ้า (EV) เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในอนาคต ดังนั้น การเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จึงสำคัญต่อการกำกับดูแล การออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการเสริมบทบาทเชิงรุกของอุตสาหกรรมประกันภัยเพื่อสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

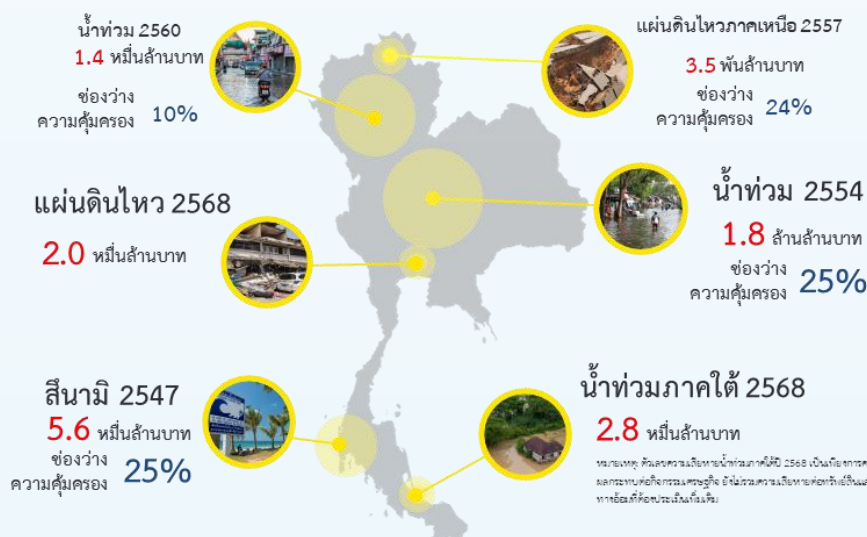
ช่องว่างความคุ้มครองภัยพิบัติที่มีขนาดใหญ่

ตลอดสองทศวรรษที่ผ่านมา ไทยเผชิญภัยพิบัติรุนแรงหลายครั้ง แต่ความคุ้มครองจากประกันภัยยังต่ำมาก เช่น น้ำท่วมใหญ่ปี 2554 สร้างความเสียหายกว่า 1.9 ล้านล้านบาท แต่มีเพียงร้อยละ 25 จากความเสียหายที่มีการทำประกันภัย ส่วนสึนามิ (2547),

แผ่นดินไหว (2557) และน้ำท่วม (2560) มีความคุ้มครองด้านประกันภัยเพียงร้อยละ 10-25 (The Centre for Research on the Epidemiology of Disasters (CRED), The Emergency Events Database, 2567) นอกจากนี้ ในปี 2568 ไทยเผชิญแผ่นดินไหวในวันที่ 28 มีนาคม 2568 ซึ่งสร้างความเสียหายราว 30,000 ล้านบาท (SCB EIC, 2568) และน้ำท่วมในหลายจังหวัดในภาคใต้ที่คาดการณ์ความเสียหายเบื้องต้น 28,000 ล้านบาทต่อเดือน จากการหยุดชะงักทางเศรษฐกิจ (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2568) ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนความจำเป็นที่การประกันภัยต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารความเสี่ยงระดับประเทศ ภาระทางการคลังจากรายจ่ายสุขภาพที่เพิ่มขึ้น

จากการศึกษาบัญชีรายจ่ายสุขภาพแห่งชาติ พบว่ารายจ่ายดำเนินการด้านสุขภาพ (CHE) ของไทยเพิ่มจาก 161.8 พันล้านบาทในปี 2544 เป็น 834.3 พันล้านบาทในปี 2564 (CAGR ร้อยละ 8.5) โดยสัดส่วนรายจ่ายของภาครัฐเพิ่มจากร้อยละ 55 เป็นร้อยละ 73 ในช่วงเวลาเดียวกัน (กระทรวงสาธารณสุข, 2566) ซึ่งปัจจัยสำคัญมาจากการประกาศใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในปี 2545 นอกจากนี้ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลรวม ปี 2568 อยู่ที่ 346,632 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.32 จากปี 2567 และค่ารักษาพยาบาลระหว่างปี 2565 - 2568 เติบโตเฉลี่ยร้อยละ 4.53 ต่อปี ขณะที่ GDP เติบโตเพียงร้อยละ 2 - 2.5 สะท้อนความเสี่ยงด้านการคลังที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของรายจ่ายสุขภาพที่เติบโตเร็วกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (กรุงเทพธุรกิจ, 2568)

ที่มา: EM-DAT, CRED, ศูนย์วิจัยกลไกไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ความพร้อมและการเปลี่ยนผ่าน (Transition Plan) ในการบูรณาการ ESG ในธุรกิจประกันภัย

แนวคิด ESG (Environmental, Social, and Governance) กลายเป็นปัจจัยสำคัญในอุตสาหกรรมประกันภัยซึ่งมีบทบาทในการบริหารความเสี่ยงและการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม โดยหลายประเทศรวมถึงไทยได้กำหนดแนวทางการบูรณาการ ESG เข้าสู่การบริหารความเสี่ยงผ่านเครื่องมือ เช่น ORSA และ ICAAP เพื่อประเมินความเสี่ยงของเงินกองทุนและความสามารถในการรองรับความเสี่ยงในระยะยาว นอกจากนี้บริษัทประกันภัยชั้นนำทั่วโลกมีการพิจารณาการดำเนินงานตาม Principles for Sustainable Insurance (PSI) มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการรับประกันภัยที่ยั่งยืน แม้ประเทศไทยมีความคืบหน้าเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่อง เช่น Thailand Taxonomy และการปรับ One Report ให้ครอบคลุมประเด็นด้านความยั่งยืน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมประกันภัยยังเผชิญความท้าทายสำคัญ ได้แก่ การวัดและเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกประเภท Scope 3 ในส่วน Financed Emissions และ Insurance-Associated Emissions ซึ่งยังไม่เป็นแนวปฏิบัติทั่วไป และการจัดทำ Transition Plan ที่ยังไม่มีข้อกำหนดชัดเจน ทั้งที่ถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมาย Net Zero และการพัฒนาที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับตัวของระบบประกันภัยด้าน ESG โดยจำนวนรถ EV ที่จดทะเบียนสะสมเพิ่มจาก 191,957 คัน ในปี 2563 เป็น 760,217 คันในปี 2567 (CAGR ร้อยละ 41.1) โดยเฉพาะ BEV ที่เติบโตสูงถึงร้อยละ 152 ([กรมการขนส่งทางบก, สมาคมยานยนต์ไฟฟ้าไทย \(EVAT\), 2568](#)) แม้แนวโน้มการใช้ EV จะขยายตัว แต่ระบบนิเวศการรับประกันภัยยังมีข้อจำกัด เช่น ขาดบุคลากรและข้อมูลรองรับ EV รวมถึงข้อมูลสำหรับคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ยังจำกัด จึงจำเป็นต้องยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านและบูรณาการ ESG ในอุตสาหกรรมประกันภัยไทย

โครงสร้างพื้นฐานเชิงกลยุทธ์

จากการประเมินภาพรวมเชิงโครงสร้างใน 3 มิติหลัก—ผู้บริโภค อุตสาหกรรมประกันภัย และเศรษฐกิจมหภาค—พบว่า การยกระดับขีดความสามารถของระบบประกันภัยต้องอาศัย “**โครงสร้างพื้นฐานเชิงกลยุทธ์**” เพื่อเชื่อมโยงและสนับสนุนการดำเนินงาน การกำกับดูแล และการปรับตัวเชิงนโยบายอย่างเป็นระบบโดยการวางรากฐานผ่าน 4 แนวทางหลัก ดังต่อไปนี้

ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในอุตสาหกรรมประกันภัย

ยุคดิจิทัลทำให้ข้อมูลเป็นทรัพยากรสำคัญต่อผู้บริโภคและธุรกิจประกันภัย การพัฒนา Open Data จึงเป็นกลไกหลักในการยกระดับประสิทธิภาพอุตสาหกรรม ด้วยการเปิดให้เข้าถึงข้อมูลที่โปร่งใสและมีมาตรฐานเดียวกัน ช่วยให้บริษัทประกันภัยวิเคราะห์แนวโน้มตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค และความเสี่ยงได้แม่นยำขึ้น รวมถึงตรวจจับการทุจริต ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการค่าสินไหมทดแทน

อีกทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนอื่น เช่น สาธารณสุข การเงิน และการขนส่ง จะสร้างฐานข้อมูลบูรณาการที่เอื้อต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย การประเมินความเสี่ยงตามจริงและการกำกับดูแลที่เหมาะสม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความยั่งยืนในระยะยาว

การบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูง ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ IoT กำลังเข้ามามีบทบาทสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมประกันภัย ด้วยการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่และการเชื่อมโยงข้อมูลเรียลไทม์ (Real-time) ซึ่งช่วยเพิ่มความแม่นยำในการประเมินความเสี่ยงและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม การบูรณาการเทคโนโลยีเหล่านี้ต้องมีกลไกธรรมาภิบาลที่รัดกุมเพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค หากมีการกำกับดูแลที่ชัดเจนและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ ธุรกิจประกันภัยจะสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นกลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพ ยกระดับการบริการ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การเตรียมความพร้อมด้านกำกับดูแลและทบทวนนโยบายเพื่อรองรับบริบทใหม่ของอุตสาหกรรม

ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีและการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจและสร้างความเสี่ยงใหม่ หน่วยงานกำกับดูแลจึงต้องปรับนโยบายให้ทันสมัย ครอบคลุมความปลอดภัยทางเทคโนโลยี การคุ้มครองผู้บริโภค และการบริหารความเสี่ยงจากภัยไซเบอร์ เศรษฐกิจผันผวน และภัยธรรมชาติ พร้อมส่งเสริมนวัตกรรมและการแข่งขันที่เป็นธรรม ซึ่งจะช่วยเสริมเสถียรภาพทางการเงิน ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนนวัตกรรมอย่างยั่งยืน ผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองอย่างโปร่งใส และปลอดภัย ขณะที่ระบบประกันภัยที่ทันสมัยจะช่วยลดภาระทางการคลังของภาครัฐ เสริมความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ และเพิ่มศักยภาพให้กับสังคมในการรับมือความไม่แน่นอน

การยกระดับทักษะและพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมประกันภัย

การยกระดับทักษะและขีดความสามารถของบุคลากรในอุตสาหกรรมประกันภัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อความแข็งแกร่งและความยั่งยืน โดยเฉพาะในยุคเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าและความเสี่ยงใหม่ที่ซับซ้อน การพัฒนาต้องครอบคลุมองค์ความรู้ด้านเทคนิค ทักษะด้านดิจิทัล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้บุคลากรปรับตัวและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสามารถเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงนโยบายเชิงยุทธศาสตร์กับการดำเนินงาน และทำให้มาตรการเกิดผลในทางปฏิบัติ เสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมประกันภัยที่ครอบคลุมในทุกมิติ

บทที่ 4 แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2569 - 2573)

วิสัยทัศน์

“ระบบประกันภัยเป็นกลไกหลักด้านการเติบโตของเศรษฐกิจ
และการจัดการความเสี่ยงภัยของประเทศ”

ยุทธศาสตร์ที่

01

สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง
ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่

02

ระบบประกันภัยสามารถรองรับภัยขนาดใหญ่
และความเสี่ยงใหม่เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่

03

ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึง
และรองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด

ยุทธศาสตร์ที่

04

ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยง
และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี อย่างมีความรับผิดชอบ
และมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่

01 สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับอนาคต

ยกระดับความมั่นคงของธุรกิจประกันภัย ผ่านการกำกับ
แบบรวมกลุ่ม (Group-wide) และการตอบสนองต่อความเสี่ยง

ยกระดับการกำกับดูแลการประกันภัยต่อ
และการเพิ่มศักยภาพการรับประกันภัยต่อในประเทศ

ภาคธุรกิจประกันภัยปรับตัวให้สอดคล้อง
กับบริบท ESG ของประเทศ

ยกระดับการปราบปรามฉ้อฉล
และเพิ่มประสิทธิภาพการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

สร้าง Insurance Community
เพื่อพัฒนาบุคลากรในภาคประกันภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับอนาคต

เป้าประสงค์: ธุรกิจประกันภัยมีความยืดหยุ่น ทนทาน สามารถ
รองรับความเสี่ยงที่ซับซ้อน ผ่านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
อย่างมีความรับผิดชอบ

ภายใต้บริบทความเสี่ยงรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนและ
ทวีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ
แรงกดดันด้านรายได้และต้นทุนสินไหมทดแทน รวมถึง
ความเสี่ยงเกิดใหม่และความคาดหวังด้าน ESG อุตสาหกรรม
ประกันภัยจำเป็นต้องยกระดับความแข็งแกร่งและขีดความสามารถ
ในการแข่งขัน เพื่อสร้างระบบที่มีความยืดหยุ่น มั่นคง และพร้อมรับ
การเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 จะมีการดำเนินงานผ่านมาตรการ
ที่สำคัญ ดังนี้

มาตรการที่ 1.1 ยกระดับความมั่นคงของธุรกิจประกันภัย ผ่านการกำกับแบบรวมกลุ่ม (Group-wide Supervision) และการตอบสนองต่อสถานการณ์ความเสี่ยง

ผลผลิต

- มีกรอบการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยแบบรวมกลุ่ม
(Group-wide Supervision Framework) และระบบ
การรายงานที่สนับสนุนการกำกับดูแลในภาพรวมของ
กลุ่มธุรกิจ และมีกลไกความร่วมมือกับหน่วยงาน
กำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง
- กรอบกำกับดูแลด้านเงินกองทุนและการบริหาร
ความเสี่ยง (เช่น RBC, ERM/ORSA) ได้รับการปรับปรุง
ให้ครอบคลุมความเสี่ยงใหม่อย่างรอบด้าน
พร้อมมีมาตรการป้องกันและแทรกแซงที่พัฒนา
อย่างต่อเนื่อง
- บริษัทประกันภัยสามารถลงทุนตามระดับความเสี่ยง
ของบริษัทได้อย่างเหมาะสม
- มีเกณฑ์และแนวทางการผ่อนคลายการถือหุ้นต่างชาติ
ที่ชัดเจน ทำให้บริษัทประกันภัยสามารถเข้าถึงนักลงทุน
และพันธมิตรต่างชาติได้

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- สามารถประเมินและติดตามฐานะทางการเงิน
และความเสี่ยงของกลุ่มธุรกิจได้ทันการณ์
ช่วยลดความเปราะบางเชิงระบบ และเสริมสร้าง
ความมั่นคงและเสถียรภาพของอุตสาหกรรมประกันภัย
ในระยะยาว
- บริษัทประกันภัยมีเงินกองทุนที่มั่นคง และสามารถ
รับมือกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและสังคม
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- บริษัทประกันภัยสามารถเข้าถึงแหล่งทุนระยะยาว
ส่งผลให้โครงสร้างเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย
มีความมั่นคงยิ่งขึ้น และเสริมสร้างขีดความสามารถ
ในการแข่งขันทั้งในประเทศและระดับภูมิภาค
รวมถึง การได้รับความเชี่ยวชาญและเทคโนโลยีใหม่ๆ

ที่จะช่วยเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบประกันภัยดิจิทัล
ของไทย

กิจกรรม

1. กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยแบบรวมกลุ่ม (Group-wide
Supervision Framework) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
เพื่อครอบคลุมการบริหารความเสี่ยง การดำรงเงินกองทุน
และการกำกับดูแลการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจ
2. พัฒนาระบบการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงาน
ด้านความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประสาน
ความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลทั้งในและต่างประเทศ
ผ่านกลไก Supervisory College เพื่อยกระดับการกำกับ
ดูแลธุรกิจประกันภัย ผ่านการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย
แบบรวมกลุ่ม
3. ปรับปรุงกรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารความเสี่ยง
(เช่น RBC, ERM/ORSA) ให้ครอบคลุมความเสี่ยงรอบด้าน
รวมถึงความเสี่ยงเกิดใหม่ (Emerging Risks) และ
ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Catastrophe Risks) โดยพัฒนา
กลไกการประเมินความเสี่ยงเชิงบูรณาการที่สามารถ
สะท้อนความเสี่ยงที่แท้จริงของบริษัทประกันภัย
แต่ละรายและสนับสนุนการใช้การประกันภัยต่อ
เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับมือความเสี่ยง
ที่มีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น
4. ทบทวนมาตรการป้องกันและมาตรการแทรกแซง
ให้เหมาะสมตามระดับความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย
5. ติดตามวิเคราะห์ภาพรวมของสถานะการลงทุน
ของบริษัทประกันภัย และตรวจสอบความสอดคล้องกับ
หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบและ
มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยในการกำกับดูแลเชิงรุก
(Proactive Supervision) และกำหนดนโยบายที่
ยืดหยุ่น เหมาะสมต่อระดับความเสี่ยงของบริษัท
ประกันภัย และสภาวะตลาดในแต่ละช่วงเวลา
6. ผ่อนคลายคุณสมบัติของผู้ถือหุ้นต่างชาติภายใต้
กรอบการกำกับดูแลที่รัดกุมและเหมาะสม เพื่อขยาย
ขอบเขตให้บริษัทประกันภัยสามารถเข้าถึงแหล่งทุน
ได้หลากหลายขึ้น ทั้งในด้านเงินทุน ความเชี่ยวชาญ
และเทคโนโลยี

มาตรการที่ 1.2 ยกระดับการกำกับดูแลการประกันภัยต่อ และการเพิ่มศักยภาพการรับประกันภัยต่อในประเทศ

ผลผลิต

- มีแนวทางการกำกับและส่งเสริมการประกันภัยต่อ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- บริษัทประกันภัยสามารถกระจายความเสี่ยง
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ประเทศไทยมีการรับประกันภัยต่อภายในประเทศ
เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เงินทุนหมุนเวียน และลดการพึ่งพา
ตลาดประกันภัยต่อต่างประเทศ

กิจกรรม

1. การพัฒนาแนวทางการกำกับและส่งเสริม
การประกันภัยต่อ

มาตรการที่ 1.3 ภาครัฐกิจประกันภัยปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทกับ ESG ของประเทศ

ผลผลิต

- ภาครัฐกิจประกันภัยมีกรอบและมาตรฐานการดำเนินงานที่สอดคล้องกับหลัก ESG เพื่อยกระดับความยั่งยืนของอุตสาหกรรมประกันภัย
- มีกลไก Green Underwriting ที่ชัดเจน และมีการนำไปปฏิบัติใช้จริงโดยบริษัทประกันภัย เพื่อส่งเสริมการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดเบี้ยประกันภัยที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
- คู่มือการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้าน ESG ที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยบูรณาการข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีข้อมูลกลางที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยรถยนต์ไฟฟ้า (EV) และมีข้อมูลที่มีมาตรฐานการซ่อมรถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- อุตสาหกรรมประกันภัยสามารถบูรณาการหลัก ESG เข้าสู่การดำเนินงานขององค์กรได้อย่างเป็นระบบ และใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนการลดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนในระยะยาว ทั้งในด้านการบริหารความเสี่ยง การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ระบบประกันรถยนต์ไฟฟ้ามีการเติบโตอย่างยั่งยืน

กิจกรรม

1. ยกระดับการกำกับดูแลและการปฏิบัติตาม ESG ของภาคประกันภัย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. กำหนดกลไก Green Underwriting เพื่อส่งเสริมการประกันภัยที่สนับสนุนพฤติกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เอาประกันภัยดำเนินการสอดคล้องกับหลักการด้าน ESG อย่างยั่งยืน
3. จัดทำคู่มือ ESG Product Design และการบูรณาการข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสและยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมประกันภัยไทยอย่างยั่งยืน
4. การพัฒนา EV Insurance Ecosystem เพื่อความยั่งยืนของระบบประกันภัยยานยนต์ไฟฟ้า

มาตรการที่ 1.4 ยกระดับการปราบปรามฉ้อฉลในอุตสาหกรรมประกันภัย และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ผลผลิต

- มีเครื่องมือสำหรับการตรวจจับและเฝ้าระวังการฉ้อฉล และการรั่วไหลในกระบวนการสินไหมทดแทนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
- มีแนวทางร่วมของภาคอุตสาหกรรมในการป้องกันและควบคุมความสูญเสียที่เกิดจากการฉ้อฉล และการรั่วไหลในกระบวนการสินไหมทดแทน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- การฉ้อฉล และการรั่วไหลในกระบวนการสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมประกันภัยลดลง และทำให้บริษัทประกันภัยสามารถควบคุมต้นทุนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรม

1. ยกระดับการตรวจจับการฉ้อฉลประกันภัย รวมถึงการทบทวนและศึกษากฎระเบียบและโครงสร้างการดำเนินงานเพื่อรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
2. ยกระดับการดำเนินการร่วมกันในภาคอุตสาหกรรมประกันภัยเพื่อป้องกันและปราบปรามการฉ้อฉลในอุตสาหกรรมประกันภัย และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการตรวจจับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรการที่ 1.5 สร้าง Insurance Community เพื่อพัฒนาบุคลากรในภาคประกันภัย

ผลผลิต

- มีเครือข่ายความร่วมมือที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ และส่งเสริมนวัตกรรมด้านประกันภัย รวมถึงการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- อุตสาหกรรมประกันภัยไทยได้รับการยกระดับขีดความสามารถอย่างรอบด้าน ทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยี งานวิจัย และชุมชนนวัตกรรม ทำให้อุตสาหกรรมประกันภัยมีรากฐานที่แข็งแกร่งสามารถเสริมสร้างเสถียรภาพและเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

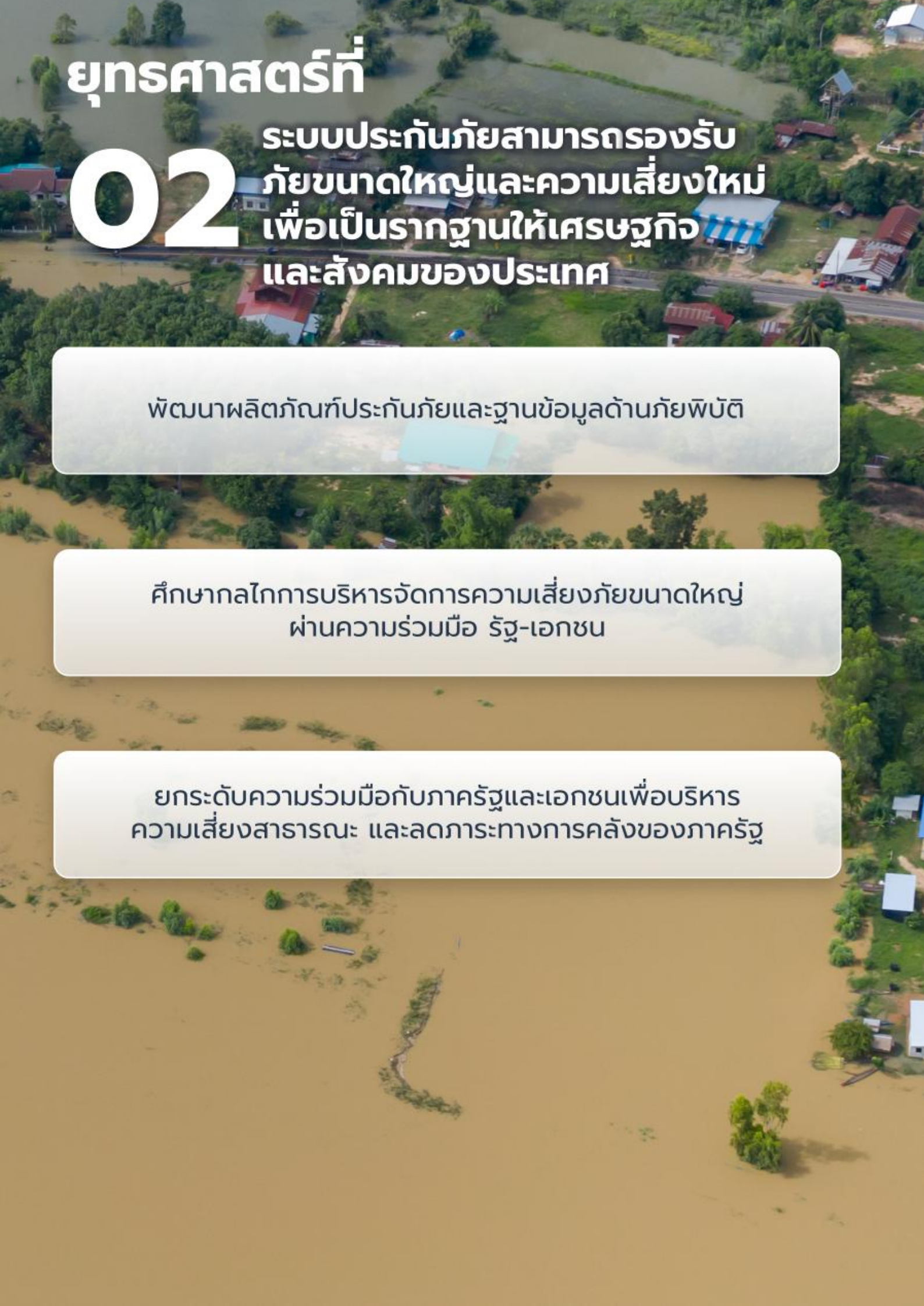
กิจกรรม

1. เสริมสร้างอุตสาหกรรมประกันภัยไทยให้มีความพร้อมมีเสถียรภาพ และมีศักยภาพในการขยายขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับภูมิภาค ผ่านการสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติ และการวิจัยและพัฒนาด้านการประกันชีวิต
 - การส่งเสริมการวิจัยด้านการประกันภัย และรวบรวมฐานข้อมูลด้านวิชาการและนวัตกรรมการประกันภัย
 - สนับสนุนสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านการให้ทุนวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการประกันภัย รวมถึงการให้บริการคำปรึกษา

2. สร้างบุคลากรประกันภัยของสำนักงาน คปภ. และอุตสาหกรรมประกันภัยที่มีคุณภาพ
 - ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพในกลุ่มบุคคลประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น นักคณิตศาสตร์ประกันภัย คนกลางประกันภัย ผู้ประเมินวินาศภัย
 - พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประกันภัยให้ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ รวมถึงจัดทำหลักสูตรที่ขยายผลไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับภาคอุตสาหกรรมประกันภัยแต่ละกลุ่มให้มีความรู้และเข้าใจถึงระบบประกันภัย
 - สร้างเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาคธุรกิจภาคเอกชนอื่น และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิด Ecosystem ที่ดีในการเรียนรู้และการเติบโตของอุตสาหกรรมประกันภัย ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากร
3. สร้างพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านการประกันภัย
 - สร้างความร่วมมือในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการประกันภัยระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัย
 - ยกย่องระดับ CIT ให้เป็น Thailand's Insurance Innovation Lab and Sandbox เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทดลองและสนับสนุนให้บริษัทประกันภัยทุกขนาดได้มีโอกาสทดลองใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเติบโต
 - ส่งเสริมและสนับสนุน Startup ในการพัฒนา InsurTech ให้กับอุตสาหกรรมประกันภัยผ่านการให้คำปรึกษา รวมถึงเป็นผู้ร่วมลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถยกระดับการกำกับดูแล ตรวจสอบ ส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ด้านการประกันภัยได้

ยุทธศาสตร์ที่

02

ระบบประกันภัยสามารถรองรับ
ภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงใหม่
เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศ

พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและฐานข้อมูลด้านภัยพิบัติ

ศึกษากลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงภัยขนาดใหญ่
ผ่านความร่วมมือ รัฐ-เอกชน

ยกระดับความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อบริหาร
ความเสี่ยงสาธารณะ และลดภาระทางการคลังของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ระบบประกันภัยสามารถรองรับภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงใหม่ เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

เป้าประสงค์: มุ่งยกระดับระบบประกันภัยให้เป็นกลไกบริหารความเสี่ยงหลักของประเทศ ที่สามารถสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ และเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

ท่ามกลางแนวโน้มภัยพิบัติที่มีความรุนแรงและเกิดขึ้นบ่อยครั้งมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในขณะที่ความคุ้มครองประกันภัยพิบัติยังอยู่ในระดับจำกัด และการกระจายของภาครัฐ โดยเฉพาะด้านสุขภาพเพิ่มสูงขึ้น ระบบประกันภัยจึงต้องมีบทบาทเชิงรุกมากขึ้นในการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนการปรับตัวและลดผลกระทบในระยะยาว เพื่อให้สามารถรับมือกับความเสี่ยงที่ซับซ้อนและสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืน

ดังนั้น ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 จะมีการดำเนินงานผ่านมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

มาตรการที่ 2.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อรองรับภัยพิบัติต่างๆ รวมถึงพัฒนาฐานข้อมูลด้านภัยพิบัติ

ผลผลิต

- มีระบบข้อมูลด้านภัยพิบัติที่เป็นมาตรฐานและสามารถใช้งานร่วมกันได้
- มีแบบจำลองความเสี่ยงภัยพิบัติที่มีความแม่นยำสูง
- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองประชาชนเหมาะสมกับสถานการณ์

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- ประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงการประกันภัยได้อย่างทั่วถึง เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นสามารถฟื้นตัวได้เร็ว
- สังคมและเศรษฐกิจมีความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติและความเสี่ยงรูปแบบใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรม

1. พัฒนาข้อมูลด้านภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงเชิงพื้นที่ (Risk Mapping) ที่แสดงการกระจายตัวของภัยธรรมชาติและพฤติกรรมผู้บริโภค พร้อมผลักดันให้บริษัทประกันภัยนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์โอกาสและความเสี่ยงเฉพาะพื้นที่ เพื่อระบุจุดเปราะบางที่มีแนวโน้มเกิดภัยพิบัติสูง และวางแผนกลยุทธ์ด้านการรับประกันภัย รวมถึงการขยายตลาดในพื้นที่ที่มีความต้องการคุ้มครองสูง
2. พัฒนาแบบจำลองความเสี่ยง (Risk Modelling) ที่สะท้อนความเสี่ยงเชิงพื้นที่ได้อย่างแม่นยำ และสามารถประเมินระดับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่แท้จริง พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่เพื่อตอบสนองต่อโจทย์ผู้บริโภคในพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น
3. สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ที่มีรูปแบบและราคาที่เหมาะสม เพื่อรองรับความเสี่ยงจาก

สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ประกันภัยพืชผลแบบ Parametric ประกันภัยโรคอุบัติใหม่ ประกันภัยที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากภาคเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 2.2 ศึกษากลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

ผลผลิต

- มีรูปแบบและแนวทางการดำเนินงานของกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- ประเทศไทยมีกลไกรองรับความเสี่ยงที่ช่วยรับมือกับเหตุการณ์ขนาดใหญ่ ลดผลกระทบเชิงระบบต่ออุตสาหกรรม และสนับสนุนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรม

1. ศึกษากลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เช่น กองทุนมหันตภัยบริษัทประกันภัยแห่งชาติ เป็นต้น

มาตรการที่ 2.3 ยกระดับความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อบริหารความเสี่ยงสาธารณะ และลดภาระทางการคลังของภาครัฐ

ผลผลิต

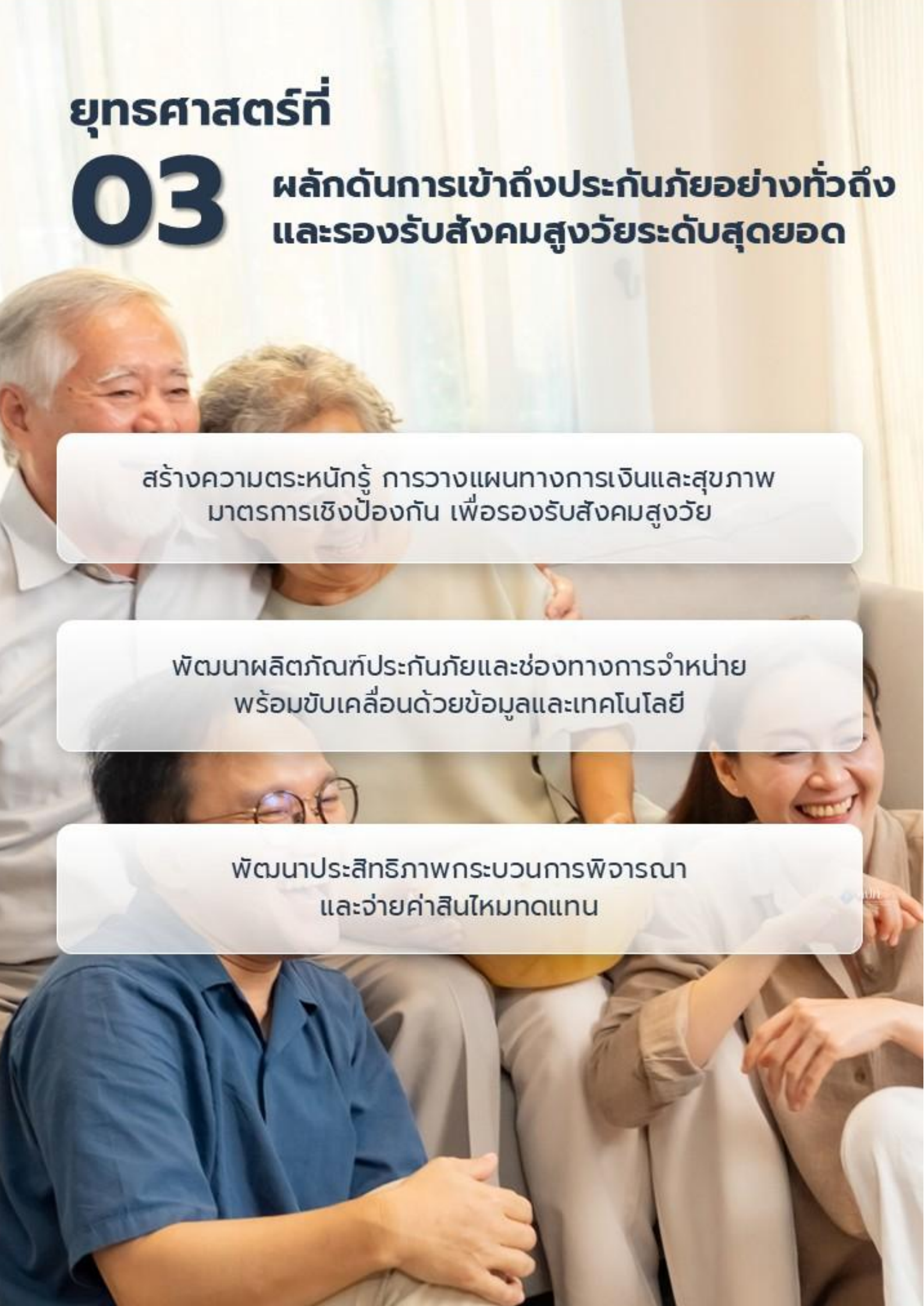
- ภาครัฐและเอกชนร่วมกันออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อเสริมระบบสวัสดิการภาครัฐ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- ระบบประกันภัยมีบทบาทในการเสริมความคุ้มครองสาธารณะ บรรเทาภาระทางการคลัง ขยายโอกาสการเข้าถึงความคุ้มครองของประชาชน และยกระดับการบริหารความเสี่ยงของประเทศให้เป็นระบบ

กิจกรรม

1. จัดทำความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจประกันภัยเพื่อพัฒนากลไกการประเมินและบริหารความเสี่ยงสาธารณะ โดยออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อเสริมระบบสวัสดิการภาครัฐพร้อมกำหนดแนวทางกฎหมาย มาตรการสนับสนุน และกลไกด้านภาษีที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการคุ้มครองที่ครอบคลุมและยั่งยืน ขยายทางเลือกในการเข้าถึงความคุ้มครองของประชาชน และลดภาระทางการคลังของรัฐในระยะยาว
2. จัดกิจกรรมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนและภาคธุรกิจเกี่ยวกับความสำคัญของการประกันภัยพิบัติ ควบคู่กับการให้ข้อมูลความเสี่ยงจากภาครัฐ เพื่อเพิ่มการตระหนักรู้และความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่

03

ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึง และรองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด

สร้างความตระหนักรู้ การวางแผนทางการเงินและสุขภาพ
มาตรการเชิงป้องกัน เพื่อรองรับสังคมสูงวัย

พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและช่องทางการจำหน่าย
พร้อมขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยี

พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณา
และจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึง และ รองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด

เป้าประสงค์: ประชาชนสามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ประกันภัย
เพื่อการบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกันอย่างเหมาะสมตลอดช่วงชีวิต
พร้อมเปลี่ยนผ่านสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดอย่างเป็นธรรมชาติ

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดในอนาคตอันใกล้ ภายใต้โครงสร้างประชากรที่มีกำลังแรงงานลดลง และภาระการดูแลผู้สูงอายุที่ถ่างกว้างกลุ่มวัยทำงานมากขึ้น ขณะเดียวกัน ปัญหาการขาดแคลนเงินออมเพื่อการเกษียณยังเป็น ความเสี่ยงสำคัญต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องผลักดันการเข้าถึงระบบประกันภัยอย่างทั่วถึง ไม่เพียงเฉพาะผู้สูงอายุ แต่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้บริโภครวม เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมั่นคง

ดังนั้น ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 จะมีการดำเนินงานผ่านมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

มาตรการที่ 3.1 สร้างความตระหนักรู้ด้านการประกันภัย การวางแผนทางการเงินและสุขภาพ รวมถึงมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อรองรับสังคมสูงวัย และทรัพย์สินของประชาชน

ผลผลิต

- มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ความต้องการ และข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมาย
- มีช่องทางและเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน การประกันภัยมีมาตรการเชิงป้องกันในการลดอุบัติเหตุ/ ความสูญเสีย รวมถึงการลดต้นทุนในระบบประกันภัยในระยะยาว
- มีเครือข่ายพันธมิตรเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ และการเข้าถึงประกันภัย
- ประชาชนเข้าถึงสิทธิประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับมากขึ้น

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยง การประกันภัย และการวางแผนทางการเงิน รวมถึงมีความสามารถในการออม และการลงทุนอย่างเหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านรายได้และความมั่นคงทางการเงินในวัยเกษียณ ผ่านการใช้ผลิตภัณฑ์ประกันภัยและเครื่องมือทางการเงินที่สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละช่วงวัย

- ประชาชนมีความมั่นคงทางการเงินจากการจัดการความเสี่ยงที่รอบด้านและครอบคลุมทุกช่วงวัย

กิจกรรม

1. ศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความต้องการ และข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมาย (Segmentation Analysis) ด้านการประกันภัยเพื่อทำความเข้าใจลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างรอบด้านเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและพัฒนามาตรการได้อย่างตรงจุด
2. ส่งเสริมการสื่อสารและยกระดับองค์ความรู้ด้านการประกันภัย การบริหารความเสี่ยงด้านสุขภาพ และการเงิน ตลอดจนการวางแผนความมั่นคงทางการเงินระยะยาว เพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมสูงวัยของประชาชนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ผ่านช่องทางและเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนัก และแรงจูงใจในการวางแผนทางการเงิน และการเข้าร่วมระบบประกันภัยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
3. พัฒนากลไกเชิงป้องกัน (Proactive Risk Prevention Mechanism) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวางแผนทางการเงิน การดูแลสุขภาพเชิงรุกในระดับประชาชน การป้องกัน และลดการเกิดอุบัติเหตุและลดความสูญเสีย รวมถึงการลดต้นทุนในระบบประกันภัยในระยะยาว
4. สร้างพันธมิตรและขยายเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้และการเข้าถึงประกันภัย
5. ดำเนินมาตรการเชิงป้องกันและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผ่านการเข้าถึงสิทธิประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับและการสร้างชุมชนต้นแบบด้านการประกันภัย และสร้างความร่วมมือและหาเครือข่ายพันธมิตร ในการบูรณาการด้านข้อมูล

มาตรการที่ 3.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและช่องทางการจำหน่าย พร้อมขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยี

ผลผลิต

- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ออกแบบมาให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชนในแต่ละกลุ่ม (Customer Segment)
- มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและการรับประกันภัย
- สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ประกันภัย

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ยืดหยุ่นและตอบโจทย์ความเสี่ยงเฉพาะกลุ่ม (เช่น ประกันผู้สูงอายุ) ได้อย่างรวดเร็วผ่านการผ่อนคลายกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- มีการเข้าถึงความคุ้มครองด้านประกันภัยในวงกว้าง โดยเฉพาะกลุ่มที่เข้าไม่ถึง (Underserved) ด้วยความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน (Public-Private Partnership) และลดช่องว่างความคุ้มครอง (Protection Gap) ได้อย่างยั่งยืน

กิจกรรม

1. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนากระบวนการทำงาน ช่องทางการขาย และกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกันภัย
2. ส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกันภัย และช่องทางการขายให้สอดคล้องกับพฤติกรรม ความเสี่ยง และกำลังซื้อของแต่ละกลุ่ม เช่น ประกันภัย ที่รองรับผู้สูงอายุ ประกันสุขภาพ ประกันภัยรายย่อย
3. ปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อผ่อนคลาย และเพิ่มขีดความสามารถของบริษัทประกันภัย ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการรับ ประกันภัย
4. ผลักดันให้มีการเข้าถึงประกันภัยผ่าน Embedded Insurance รวมถึงกลไก Public-Private partnership เพื่อดูแลกลุ่ม Underserved
5. ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการผลักดัน การบังคับใช้กฎหมายสำหรับการประกันภัยที่กฎหมาย กำหนด

กิจกรรม

1. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณา และจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยใช้ระบบตรวจสอบ ติดตามการจัดการสินไหมทดแทน โดย Complaint Unit ต้องมีการกลั่นกรองผลการพิจารณาค่าสินไหม ทดแทนและบริษัทประกันภัยได้ปฏิบัติตาม SLA เพื่อให้มาตรฐานการบริการอยู่ในระดับที่ตกลง กับผู้เอาประกันภัย

มาตรการที่ 3.3 พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณาและจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ผลผลิต

- ช่องทางร้องเรียนได้รับการยกระดับให้โปร่งใส และเข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้น พร้อมกลไกตรวจสอบ ที่มีมาตรฐาน รวมทั้งมีมาตรฐาน Service Level Agreement (SLA) ที่ใช้กำกับกระบวนการพิจารณา และจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้เป็นระบบที่ตรวจสอบได้

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- บริษัทประกันภัยมีกระบวนการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ที่โปร่งใส รวดเร็ว และเป็นธรรม สอดคล้องกับ SLA ที่กำหนด ข้อร้องเรียนจากผู้เอาประกันภัยลดลง ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชน ต่อระบบประกันภัยเพิ่มสูงขึ้น และการมีส่วนร่วม ของผู้บริโภคในอุตสาหกรรมประกันภัยขยายตัว อย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่

04

ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัย
ที่เชื่อมโยงและประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ
และมีประสิทธิภาพ

พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจประกันภัย
ให้เข้าสู่ระบบดิจิทัล

ขับเคลื่อน Open Data
และการใช้เทคโนโลยีในภาคประกันภัยอย่างมีความรับผิดชอบ

ยกระดับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการทำกับดูแลธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยงและ
ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์: เสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมประกันภัย
ในการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและข้อมูล ผ่านการเชื่อมโยง
และแลกเปลี่ยนข้อมูล และการพัฒนามาตรฐานกระบวนการ
สินไหมทดแทนให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

ความคาดหวังของผู้บริโภคต่อบริการดิจิทัลที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับโอกาสจากเทคโนโลยีเกิดใหม่ โดยเฉพาะ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้ระบบประกันภัยสามารถยกระดับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานและคุณภาพบริการได้อย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งการผลักดันแนวคิด Open Data ในภาคการเงินยังเปิดโอกาส ในการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่แม่นยำและตอบโจทย์ ความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยง ด้านไซเบอร์และการใช้ข้อมูลอย่างมีความรับผิดชอบยังคงเป็น ประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการกำกับดูแลควบคุม เพื่อสร้าง ความเชื่อมั่นและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ดังนั้น ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 จะมีการดำเนินงานผ่านมาตรการ ที่สำคัญ ดังนี้

**มาตรการที่ 4.1 พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจประกันภัย
ให้เข้าสู่ระบบดิจิทัล**

ผลผลิต

- มีระบบกลางสำหรับการจัดเก็บและสืบค้นกรมธรรม์ ประกันภัยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Custodian)
- บริษัทประกันภัยทุกแห่งขึ้นทะเบียน e-Policy เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันและเพิ่มความโปร่งใส ในการให้บริการ
- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สอดคล้องกับความเสี่ยง และความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- ภาคธุรกิจประกันภัยดำเนินงานแบบดิจิทัลครบวงจร พร้อมกับการจัดตั้งระบบกลางจัดเก็บกรมธรรม์ ประกันภัยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Policy) เพื่อสร้าง มาตรฐานและความโปร่งใสในการให้บริการ
- มีการใช้ประโยชน์จาก Big Data และ Data Analytics ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ตอบโจทย์ ความเสี่ยงเฉพาะบุคคลได้แม่นยำยิ่งขึ้น และทำให้ ผู้บริโภคได้รับประสบการณ์ที่ดีขึ้น

กิจกรรม

1. ส่งเสริมการดำเนินงานดิจิทัลแบบครบวงจร ในกระบวนการธุรกิจประกันภัย ตั้งแต่การขาย การพิจารณารับประกันภัย การออกกรมธรรม์ ประกันภัย ไปจนถึงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน และการจัดการข้อร้องเรียน รวมถึงการส่งเสริมช่องทาง การขายประกันภัยออนไลน์ทาง Insure Mall
2. ผลักดันการออกกรมธรรม์ประกันภัยในรูปแบบ อิเล็กทรอนิกส์ (e-Policy) ผ่านการพัฒนาระบบกลาง สำหรับการจัดเก็บและสืบค้นกรมธรรม์ประกันภัย อิเล็กทรอนิกส์ (e-Custodian) และการขึ้นทะเบียน e-Policy ของบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกัน วินาศภัยทุกแห่ง เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันและเพิ่ม ความโปร่งใสในการให้บริการ
3. ปรับปรุงระบบ Sandbox ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น การออกแบบการทดสอบตามความเสี่ยง
4. ใช้ประโยชน์จาก Big Data และ Data Analytics เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกันภัย ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมความเสี่ยง และความต้องการ ของผู้บริโภค
5. ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ทันสมัยและสอดคล้อง กับพฤติกรรมผู้บริโภค รวมถึงการรองรับเทคโนโลยีใหม่

มาตรการที่ 4.2 ขับเคลื่อน Open Data และการใช้เทคโนโลยีในภาคประกันภัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภายใต้การกำกับดูแลความเสี่ยงและความรับผิดชอบ

ผลผลิต

- มีมาตรฐานกลางสำหรับการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัย และระบบบริหารจัดการการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
- มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งในและนอกอุตสาหกรรมประกันภัย
- มีการเชื่อมโยงข้อมูลการรักษาระหว่างโรงพยาบาลและบริษัทประกันภัย และมีกรอบมาตรฐานในการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทนด้านการรักษาพยาบาล

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- มีการบูรณาการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล
- ภาคธุรกิจใช้ประโยชน์จาก Big Data เพื่อพัฒนา Use Cases ที่สำคัญ
- มีการเชื่อมโยงข้อมูลการรักษาระหว่างโรงพยาบาลและบริษัทประกันภัย รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติและจ่ายค่าสินไหมทดแทนมีประสิทธิภาพและโปร่งใสมากขึ้น

กิจกรรม

1. พัฒนามาตรฐานกลางสำหรับการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัย โดยจัดทำ Insurance API และโครงสร้างข้อมูล (Data Schema) ที่เป็นระบบ โปร่งใส และปลอดภัย ควบคู่กับการพัฒนารอบนโยบายและกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange Framework) ที่ชัดเจน
2. จัดทำระบบบริหารจัดการการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และกำหนดกรอบการใช้ข้อมูลที่ชัดเจน สอดคล้องกับฐานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลระหว่างภาคธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ข้อมูลในภาคธุรกิจประกันภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการหารือในภาคอุตสาหกรรมประกันภัยเพื่อรับฟังความต้องการด้านข้อมูล ทั้งในด้านรูปแบบและระดับรายละเอียด (Data Granularity) ที่เหมาะสม
4. กำหนดและพัฒนา Use Cases ที่สำคัญภายในอุตสาหกรรมประกันภัยเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบริษัทประกันภัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเน้น Use Cases ที่มีความพร้อม และสามารถขยายผลได้จริง เช่น การประเมินความเสี่ยง

การตรวจสอบข้อมูลกรมธรรม์ประกันภัย และการป้องกันการทุจริต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความโปร่งใส และการให้บริการแก่ประชาชน

5. พัฒนา Use Cases ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมอื่น เช่น ภาคการเงิน การแพทย์ และ ภาคการขนส่ง เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันภัย
6. ขับเคลื่อนระบบประกันสุขภาพ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลการรักษาระหว่างโรงพยาบาลและบริษัทประกันภัย และกำหนดกรอบมาตรฐานในการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทนด้านการรักษาพยาบาล
7. จัดทำแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ โดยกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรม ความโปร่งใส และความปลอดภัยของข้อมูล
8. พัฒนาเกณฑ์กำกับดูแลและแนวทางการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible AI/Tech) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค
9. ผลักดันการสร้าง Digital Ecosystem ของอุตสาหกรรมประกันภัย โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบริษัทประกันภัยและผู้ให้บริการ InsurTech เพื่อพัฒนาโซลูชันดิจิทัลใหม่ๆ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค พร้อมกำหนดกรอบมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน

มาตรการที่ 4.3 ยกระดับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลธุรกิจ

ผลผลิต

- มีเทคโนโลยีด้านการกำกับดูแล (SupTech) ที่สามารถรวบรวม วิเคราะห์ และแสดงข้อมูลความเสี่ยงของบริษัทประกันภัยได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องมากขึ้น

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง / ผลลัพธ์หลัก (Key Results)

- สำนักงาน คปภ. สามารถตรวจสอบและระบุสัญญาณความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำมากขึ้น ลดระยะเวลาและภาระงานในการจัดเก็บ ตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูลของบริษัทประกันภัยส่งรายงาน

กิจกรรม

1. นำเทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่มาใช้ในการประเมินความเสี่ยง การตรวจสอบรายงานทางการเงิน และการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเพิ่มความถูกต้อง รวดเร็ว และยกระดับประสิทธิภาพของการกำกับดูแล

เป้าหมายที่คาดหวังในระยะ 1-3 ปี และ 4-5 ปีข้างหน้า ของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5

จากการดำเนินมาตรการและกิจกรรมสำคัญภายใต้ 4 ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 จึงได้กำหนดเป้าหมายที่คาดหวังในแต่ละยุทธศาสตร์ไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับมืออนาคต

เป้าหมายระยะ 1-3 ปี

- มีกรอบกำกับดูแลและบริหารความเสี่ยง (เช่น RBC, ERM/ORSA) ครอบคลุมความเสี่ยงรอบด้าน
- มีแนวทางการกำกับและส่งเสริมการประกันภัยต่อ
- มีแนวทางติดตามและกำกับการลงทุนและธุรกิจอื่นของบริษัทประกันภัยอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
- มีเครื่องมือจัดการการฉ้อฉลและการรั่วไหลในกระบวนการสินไหมทดแทน พร้อมระบบการจัดการสินไหมทดแทนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- มีข้อมูลกลางเกี่ยวกับประกันภัยรถยนต์ไฟฟ้า (EV) และมาตรฐานข้อมูล EV ที่มากขึ้น
- มีการขับเคลื่อน ESG ในภาคธุรกิจประกันภัย พร้อมแนวทาง Green Underwriting

เป้าหมายระยะ 4-5 ปี

- การตรวจจับการฉ้อฉลสำหรับประกันสุขภาพมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- แบบจำลองความเสี่ยง (Risk Modelling) รองรับภัยธรรมชาติสำหรับประเทศไทย
- มีการเปิดเผยข้อมูล ESG ตามความเหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนของบริษัทประกันภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ระบบประกันภัยสามารถรองรับภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงใหม่ เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

เป้าหมายระยะ 1-3 ปี

- มีฐานข้อมูลด้านภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงเชิงพื้นที่ (Risk Mapping)
- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่เพื่อรองรับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น Climate Change
- มีกิจกรรมเผยแพร่ความรู้และข้อมูลความเสี่ยงด้านภัยพิบัติแก่ประชาชนและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง
- มีผลการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ

เป้าหมายระยะ 4-5 ปี

- มีแบบจำลองความเสี่ยง (Risk Modelling) รองรับภัยธรรมชาติสำหรับประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึง และรองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด

เป้าหมายระยะ 1-3 ปี

- มีช่องทางเพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านประกันภัยแก่ประชาชน และอำนวยความสะดวกในการร้องเรียนที่มีมาตรฐาน
- มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีความสอดคล้องกับความเสี่ยงของแต่ละกลุ่ม ผ่านช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายและเหมาะสม

เป้าหมายระยะ 4-5 ปี

- ประชาชนกลุ่มเป้าหมายเข้าถึงระบบประกันภัยที่จำเป็นผ่านผลิตภัณฑ์ประกันภัยและช่องทางการจำหน่ายที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยงและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายระยะ 1-3 ปี

- มีระบบกลางสำหรับการจัดเก็บและสืบค้นกรมธรรม์ประกันภัยอิเล็กทรอนิกส์ / บริษัทประกันภัยมีความพร้อมในการนำส่งกรมธรรม์ประกันภัยในรูปแบบ e-Policy
- มีเทคโนโลยีที่ใช้ในการกำกับดูแล และบังคับใช้กฎหมาย (SupTech) เพิ่มขึ้น
- ให้บริการข้อมูล Open Insurance ด้านการประกันภัยอุบัติเหตุและประกันสุขภาพแก่ภาคธุรกิจประกันภัย
- มีการยกระดับมาตรฐานบุคลากรประกันภัย พร้อมทั้งมีพื้นที่ทดลองและสนับสนุนให้บริษัทประกันภัยทดลองใช้เทคโนโลยี ผ่าน Insurance Community

เป้าหมายระยะ 4-5 ปี

- อุตสาหกรรมประกันภัยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ
- ระบบประกันภัยมีความพร้อมในการทำกิจกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Intended Outcomes) ภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5

ภายหลังจากการดำเนินงานทั้งหมดภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5 ได้มีผลลัพธ์ที่คาดหวังในมิติด้านอุตสาหกรรมประกันภัย ด้านเศรษฐกิจมหภาคและสังคม ด้านประชาชน ตลอดจนมิติด้านเทคโนโลยีและข้อมูล ดังต่อไปนี้

มิติด้านอุตสาหกรรมประกันภัย

อุตสาหกรรมประกันภัยมีความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างรอบด้าน รองรับทั้งเหตุการณ์ไม่คาดคิดและความเสี่ยงใหม่ที่มีความซับซ้อน ส่งผลให้โครงสร้างของอุตสาหกรรมประกันภัยมีความมั่นคง มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และมีความยั่งยืนในระยะยาว ควบคู่กับการยกระดับนวัตกรรมและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้อุตสาหกรรมประกันภัยมีศักยภาพในการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง และสามารถรองรับความเสี่ยงในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มิติด้านเศรษฐกิจมหภาคและสังคม

ประเทศไทยสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติได้อย่างครอบคลุมและรอบด้าน รองรับภัยหลากหลายประเภท ส่งผลให้ประชาชนและทุกภาคส่วนสามารถรับมือและฟื้นตัวจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว โดยการยกระดับระบบประกันภัยให้เป็นกลไกสำคัญในการรองรับเหตุการณ์ไม่คาดคิดและภัยขนาดใหญ่ ช่วยลดผลกระทบต่อประชาชนและภาคธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงและการใช้จ่ายภาครัฐ พร้อมเสริมความพร้อมของประเทศในการเผชิญกับความไม่แน่นอนอย่างมั่นคงและยั่งยืน

มิติด้านประชาชน

ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการและมีส่วนร่วมในระบบประกันภัยได้อย่างครอบคลุม โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางและผู้ที่ยังเข้าไม่ถึงระบบประกันภัย ให้สามารถเข้าถึงความคุ้มครองที่เหมาะสมและเป็นธรรม ส่งผลให้ประชาชนได้รับการสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทั้งมิติด้านการเงิน การดูแลสุขภาพ และการคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินอย่างรอบด้าน การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ประกันภัยและการให้บริการที่มีความโปร่งใส เข้าถึงง่าย และตอบเจตน์ความต้องการของผู้บริโภค ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจต่อระบบประกันภัย ส่งผลให้ประชาชนเข้าสู่ระบบและคงอยู่ในระบบประกันภัยในระยะยาวอย่างมั่นคง

มิติด้านเทคโนโลยีและข้อมูล

อุตสาหกรรมประกันภัยสามารถก้าวสู่ระบบดิจิทัลอย่างยั่งยืน โดยมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย การให้บริการ และกระบวนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการใช้ข้อมูลอย่างมีความรับผิดชอบ โปร่งใส และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ อุตสาหกรรมประกันภัยจะสามารถดำเนินงานและกำกับดูแลโดยอาศัยข้อมูลที่ครบถ้วน เชื่อมโยง และบูรณาการจากทั้งภายในและภายนอกอุตสาหกรรม อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ลดความซ้ำซ้อน และเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของระบบประกันภัยโดยรวม นำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมประกันภัยไทยอย่างยั่งยืนในระยะยาว

กิจกรรมสำคัญ และระยะเวลาการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 5

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างระบบประกันภัยที่ยืดหยุ่น แข็งแกร่ง ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับอนาคต

มาตรการที่ 1.1 ยกระดับความมั่นคงของธุรกิจประกันภัยผ่านการกำกับแบบรวมกลุ่ม (Group-wide Supervision) และการตอบสนองต่อสถานการณ์ความเสี่ยง

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยแบบรวมกลุ่ม (Group-wide Supervision Framework) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อครอบคลุมการบริหารความเสี่ยง การดำรงเงินกองทุน และการกำกับดูแลการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจ	สำนักงาน คปภ.	-
2. พัฒนาระบบการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานด้านความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลทั้งในและต่างประเทศ ผ่านกลไก Supervisory College เพื่อยกระดับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยผ่านการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยแบบรวมกลุ่ม	สำนักงาน คปภ.	-
3. ปรับปรุงกรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารความเสี่ยง (เช่น RBC, ERM/ORSA) ให้ครอบคลุมความเสี่ยงรอบด้าน รวมถึงความเสี่ยงเกิดใหม่ (Emerging Risks) และความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Catastrophe Risks) โดยพัฒนากลไกการประเมินความเสี่ยงเชิงบูรณาการที่สามารถสะท้อนความเสี่ยงที่แท้จริงของบริษัทประกันภัยแต่ละราย และสนับสนุนการใช้การประกันภัยต่อเพื่อเพิ่มความสามารถในการรับมือความเสี่ยงที่มีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น	สำนักงาน คปภ.	-
4. ทบทวนมาตรการป้องกันและมาตรการแทรกแซงให้เหมาะสมตามระดับความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย	สำนักงาน คปภ.	-
5. ติดตามวิเคราะห์ภาพรวมของสถานะการลงทุนของบริษัทประกันภัย และตรวจสอบความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยในการกำกับดูแลเชิงรุก (Proactive Supervision) และกำหนดนโยบายที่ยืดหยุ่นเหมาะสมต่อระดับความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย และสภาวะตลาดในแต่ละช่วงเวลา	สำนักงาน คปภ.	-
6. ผ่อนคลายคุณสมบัติของผู้ถือหุ้นต่างชาติภายใต้กรอบการกำกับดูแลที่รัดกุมและเหมาะสม เพื่อขยายขอบเขตให้บริษัทประกันภัยสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้หลากหลายขึ้น ทั้งในด้านเงินทุน ความเชี่ยวชาญ และเทคโนโลยี	สำนักงาน คปภ.	-

มาตรการที่ 1.2 ยกระดับการกำกับดูแลการประกันภัยต่อ และการเพิ่มศักยภาพการรับประกันภัยต่อในประเทศ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. การพัฒนาแนวทางการกำกับและส่งเสริมการประกันภัยต่อ	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย บริษัทประกันภัย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ 1.3 ภาครัฐกิจประกันภัยปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบท ESG ของประเทศ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ยกระดับการกำกับดูแลและการปฏิบัติงาน ESG ของภาคประกันภัย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย บริษัทประกันภัย
2. กำหนดกลไก Green Underwriting เพื่อส่งเสริมการประกันภัยที่สนับสนุนพฤติกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เอาประกันภัยดำเนินการสอดคล้องกับหลักการด้าน ESG อย่างยั่งยืน	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
3. จัดทำคู่มือ ESG Product Design และการบูรณาการข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสและยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมประกันภัยไทยอย่างยั่งยืน	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
4. การพัฒนา EV Insurance Ecosystem เพื่อความยั่งยืนของระบบประกันภัยยานยนต์ไฟฟ้า	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันวินาศภัยไทย	-

มาตรการที่ 1.4 ยกระดับการปราบปรามฉ้อฉลในอุตสาหกรรมประกันภัย และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ยกระดับการตรวจจับการฉ้อฉลประกันภัย รวมถึงการทบทวนและศึกษากฎระเบียบและโครงสร้างการดำเนินงาน เพื่อรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย สมาคมผู้ประเมินวินาศภัย สมาคมการค้าผู้สำรวจและประเมิน วินาศภัยไทย
2. ยกระดับการดำเนินการร่วมกันในภาคอุตสาหกรรมประกันภัยเพื่อป้องกันและปราบปรามการฉ้อฉลในอุตสาหกรรมประกันภัย และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการตรวจจับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย สมาคมผู้ประเมินวินาศภัย สมาคมการค้าผู้สำรวจและประเมิน วินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.

มาตรการที่ 1.5 สร้าง Insurance Community เพื่อพัฒนาบุคลากรในภาคประกันภัย

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. เสริมสร้างอุตสาหกรรมประกันภัยไทยให้มีความพร้อม มีเสถียรภาพและมีศักยภาพในการขยายขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับภูมิภาคผ่านการสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติและการวิจัยและพัฒนาด้านการประกันชีวิต ○ การส่งเสริมการวิจัยด้านการประกันภัยและรวบรวมฐานข้อมูลด้านวิชาการและนวัตกรรมการประกันภัย ○ สนับสนุนสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านให้ทุนวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการประกันภัย รวมถึงการให้บริการคำปรึกษา	สำนักงาน คปภ.	สมาคมที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
2. สร้างบุคลากรประกันภัยของสำนักงาน คปภ. และอุตสาหกรรมประกันภัยที่มีคุณภาพ ○ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพในกลุ่มบุคคลประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น นักคณิตศาสตร์ประกันภัย คนกลางประกันภัย ผู้ประเมินวินาศภัย ○ พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรประกันภัยที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ รวมถึงจัดทำหลักสูตรที่ขยายผลไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับภาคอุตสาหกรรมประกันภัยแต่ละกลุ่มให้มีความรู้และเข้าใจถึงระบบประกันภัย ○ สร้างเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาคธุรกิจ ภาคเอกชนอื่น และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิด Ecosystem ที่ดีในการเรียนรู้และการเติบโตของอุตสาหกรรมประกันภัยตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยีและบุคลากร	สำนักงาน คปภ.	สมาคมที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา
3. สร้างพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านการประกันภัย ○ สร้างความร่วมมือในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการประกันภัยระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ในการพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัย ○ ยกย่อง CIT ให้เป็น Thailand's Insurance Innovation Lab and Sandbox เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทดลองและสนับสนุน ให้บริษัทประกันภัยทุกขนาดได้มีโอกาสทดลองใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเติบโต ○ ส่งเสริมและสนับสนุน Startup ในการพัฒนา InsurTech ให้กับอุตสาหกรรมประกันภัย ผ่านการให้คำปรึกษา รวมถึงเป็นผู้ร่วมลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถยกระดับการกำกับดูแล ตรวจสอบ ส่งเสริม และคุ้มครอง สิทธิประโยชน์ด้านการประกันภัยได้	สำนักงาน คปภ.	สมาคมที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา Startup หน่วยงานภาครัฐอื่น Investors

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ระบบประกันภัยสามารถรองรับภัยขนาดใหญ่และความเสี่ยงใหม่ เพื่อเป็นรากฐานให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
มาตรการที่ 2.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อรองรับภัยพิบัติต่างๆ รวมถึงพัฒนาฐานข้อมูลด้านภัยพิบัติ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. พัฒนาข้อมูลด้านภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงเชิงพื้นที่ (Risk Mapping) ที่แสดงการกระจายตัวของภัยธรรมชาติและพฤติกรรมผู้บริโภค พร้อมผลักดันให้บริษัทประกันภัยนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์โอกาสและความเสี่ยงเฉพาะพื้นที่ เพื่อระบุจุดเปราะบางที่มีแนวโน้มเกิดภัยพิบัติสูง และวางแผนกลยุทธ์ด้านการรับประกันภัย รวมถึงการขยายตลาดในพื้นที่ที่มีความต้องการคุ้มครองสูง	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ. หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
2. พัฒนาแบบจำลองความเสี่ยง (Risk Modelling) ที่สะท้อนความเสี่ยงเชิงพื้นที่ได้อย่างแม่นยำ และสามารถประเมินระดับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงจริง พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคในพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ. หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
3. สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ที่มีรูปแบบและราคาที่เหมาะสม เพื่อรองรับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ประกันภัยพืชผลแบบ Parametric ประกันภัยโรคอุบัติใหม่ ประกันภัยที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากภาคเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง	สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมประกันชีวิตไทย	สำนักงาน คปภ. หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ 2.2 ศึกษากลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ศึกษากลไกการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เช่น กองทุนหั่นด้าย บริษัทประกันภัยแห่งชาติ เป็นต้น	สำนักงาน คปภ. กระทรวงการคลัง สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง	-

มาตรการที่ 2.3 ยกระดับความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน เพื่อบริหารความเสี่ยงสาธารณะ และลดภาระทางการคลังของภาครัฐ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. จัดทำความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจประกันภัยเพื่อพัฒนากลไกการประเมินและบริหารความเสี่ยงสาธารณะ โดยออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อเสริมระบบสวัสดิการภาครัฐ พร้อมกำหนดแนวทางกฎหมาย มาตรการสนับสนุน และกลไกด้านภาษีที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการคุ้มครองด้านประกันภัยที่ครอบคลุมและยั่งยืน ขยายทางเลือกในการเข้าถึง ความคุ้มครองของประชาชน และลดภาระทางการคลังของรัฐในระยะยาว	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย หน่วยงานรัฐเจ้าของภารกิจ หรือโครงการ	-
2. จัดกิจกรรมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนและภาคธุรกิจเกี่ยวกับความสำคัญของการประกันภัยพิบัติ ควบคู่กับ การให้ข้อมูลความเสี่ยงจากภาครัฐ เพื่อเพิ่มการตระหนักรู้และความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันการเข้าถึงประกันภัยอย่างทั่วถึง และรองรับสังคมสูงวัยระดับสุดยอด

มาตรการที่ 3.1 สร้างความตระหนักรู้ด้านการประกันภัย การวางแผนทางการเงินและสุขภาพ รวมถึงมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อรองรับสังคมสูงวัย และทรัพย์สินของประชาชน

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ความต้องการ และข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมาย (Segmentation Analysis) ด้านประกันภัย เพื่อทำความเข้าใจลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มอย่างรอบด้าน เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและพัฒนา มาตรการได้อย่างตรงจุด	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง กระทรวงการคลัง และหน่วยงานความร่วมมือ (ธปท./ก.ล.ต./ตลท./สถาบันคุ้มครอง เงินฝากฯ)
2. ส่งเสริมการสื่อสารและยกระดับองค์ความรู้ด้านการประกันภัย การบริหารความเสี่ยงด้านสุขภาพและการเงิน ตลอดจนการวางแผน ความมั่นคงทางการเงินระยะยาว เพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมสูงวัยของประชาชนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ผ่านช่องทางและเนื้อหา ที่เหมาะสม เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนัก และแรงจูงใจในการวางแผนทางการเงิน และการเข้าร่วมระบบประกันภัยอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
3. พัฒนากลไกเชิงป้องกัน (Proactive Risk Prevention Mechanism) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวางแผนทางการเงิน การดูแลสุขภาพเชิงรุกในระดับประชาชน การป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ และลดความสูญเสียรวมถึงการลดต้นทุน ในระบบประกันภัยในระยะยาว	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
4. สร้างพันธมิตรและขยายเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้และการเข้าถึงประกันภัย	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง
5. ดำเนินมาตรการเชิงป้องกันและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผ่านการเข้าถึงสิทธิประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ และการสร้างชุมชนต้นแบบด้านการประกันภัย และสร้างความร่วมมือและหาเครือข่ายพันธมิตรในการบูรณาการด้านข้อมูล	สำนักงาน คปภ.	บริษัทประกันภัย สมาคมที่เกี่ยวข้อง บจก. กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ สถานพยาบาล หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กู้ภัย

มาตรการที่ 3.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและช่องทางการจำหน่าย พร้อมขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยี

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากระบวนการทำงาน ช่องทางการขาย และกฎระเบียบ เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย
2. ส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยและช่องทางการขายให้สอดคล้องกับพฤติกรรมความเสี่ยง และกำลังซื้อของแต่ละกลุ่ม เช่น ประกันภัยที่รองรับผู้สูงอายุ ประกันสุขภาพ ประกันภัยรายย่อย	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย
3. ปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อผ่อนคลายและเพิ่มขีดความสามารถของบริษัทประกันภัย ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการรับประกันภัย	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย
4. ผลักดันให้มีการเข้าถึงประกันภัยผ่าน Embedded Insurance รวมถึงกลไก Public-Private partnership เพื่อดูแลกลุ่ม Underserved	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง
5. ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการผลักดันการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการประกันภัยที่กฎหมายกำหนด	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ 3.3 พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณาและจ่ายค่าสินไหมทดแทน

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณาและจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยใช้ระบบตรวจสอบติดตามการจัดการสินไหมทดแทน โดย Complaint Unit ต้องมีการกลั่นกรองผลการพิจารณาค่าสินไหมทดแทน และบริษัทประกันภัยได้ปฏิบัติตาม SLA เพื่อให้มาตรฐานการบริการอยู่ในระดับที่ตกลงกับผู้เอาประกันภัย	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	-

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบนิเวศข้อมูลประกันภัยที่เชื่อมโยงและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพ
มาตรการที่ 4.1 พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจประกันภัยให้เข้าสู่ระบบดิจิทัล

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. ส่งเสริมการดำเนินงานดิจิทัลแบบครบวงจรในกระบวนการธุรกิจประกันภัย ตั้งแต่การขาย การพิจารณารับประกัน การออกกรมธรรม์ประกันภัย ไปจนถึงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและการจัดการข้อร้องเรียน รวมถึงการส่งเสริมช่องทางการขายประกันภัยออนไลน์ทาง Insure Mall	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	-
2. ผลักดันการออกกรมธรรม์ประกันภัยในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Policy) ผ่านการพัฒนาระบบกลางสำหรับการจัดเก็บและสืบค้น กรมธรรม์ประกันภัยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Custodian) และการขึ้นทะเบียน e-Policy ของบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัยทุกแห่ง เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันและเพิ่มความโปร่งใสในการให้บริการ	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สมาคมตัวแทนประกันชีวิต และที่ปรึกษาการเงิน สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย
3. ปรับปรุงระบบ Sandbox ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น การออกแบบการทดสอบตามความเสี่ยง	สำนักงาน คปภ.	-
4. ใช้ประโยชน์จาก Big Data และ Data Analytics เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สอดคล้องกับพฤติกรรมความเสี่ยง และความต้องการของผู้บริโภค	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย สมาคมนักคณิตศาสตร์ แห่งประเทศไทย	-
5. ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค รวมถึงการรองรับเทคโนโลยีใหม่	สำนักงาน คปภ.	-

มาตรการที่ 4.2 ขับเคลื่อน Open Data และเทคโนโลยีในภาคประกันภัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภายใต้การกำกับดูแลความเสี่ยงและความรับผิดชอบ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. พัฒนามาตรฐานกลางสำหรับการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัย โดยจัดทำ Insurance API และโครงสร้างข้อมูล (Data Schema) ที่เป็นระบบ โปร่งใส และปลอดภัย ควบคู่กับการพัฒนารอบนโยบายและกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange Framework) ที่ชัดเจน	สำนักงาน คปภ.	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย คณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล (PDPC) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำระบบบริหารจัดการการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค และกำหนดกรอบการใช้ข้อมูล ที่ชัดเจน สอดคล้องกับฐานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลระหว่างภาคธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างมีประสิทธิภาพ	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
3. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ข้อมูลในภาคธุรกิจประกันภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการหารือในภาคอุตสาหกรรมเพื่อรับฟังความต้องการ ด้านข้อมูล ทั้งในด้านรูปแบบและระดับรายละเอียด (Data Granularity) ที่เหมาะสม	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
4. กำหนดและพัฒนา Use Cases ที่สำคัญภายในอุตสาหกรรมประกันภัย เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบริษัทประกันภัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเน้น Use Cases ที่มีความพร้อมและสามารถขยายผลได้จริง เช่น การประเมินความเสี่ยง การตรวจสอบข้อมูลกรมธรรม์ประกันภัย และการป้องกันการทุจริตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการให้บริการ แก่ประชาชน	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
5. พัฒนา Use Cases ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมอื่น เช่น ภาคการเงิน การแพทย์ และภาคการขนส่ง เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันภัย	สำนักงาน คปภ. สมาคมประกันชีวิตไทย	หน่วยงานในภาคอุตสาหกรรมอื่น ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
6. ขับเคลื่อนระบบประกันสุขภาพ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลการรักษาระหว่างโรงพยาบาลและบริษัทประกันภัย และกำหนดกรอบมาตรฐานในการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทนด้านการรักษาพยาบาล	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย	สำนักงาน คปภ.
7. จัดทำแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ โดยกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรม ความโปร่งใส และความปลอดภัยของข้อมูล	สำนักงาน คปภ.	-
8. พัฒนาเกณฑ์กำกับดูแลและแนวทางการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible AI/Tech) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค	สำนักงาน คปภ.	-
9. ผลักดันการสร้าง Digital Ecosystem ของอุตสาหกรรมประกันภัย โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบริษัทประกันภัยและผู้ให้บริการ InsurTech เพื่อพัฒนาโซลูชันดิจิทัลใหม่ๆ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค พร้อมกำหนดกรอบมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน	สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัยไทย ผู้ให้บริการ InsurTech ที่เกี่ยวข้อง	สำนักงาน คปภ.

มาตรการที่ 4.3 ยกระดับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลธุรกิจ

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	
	หลัก	สนับสนุน
1. นำเทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่มาใช้ในการประเมินความเสี่ยง การตรวจสอบรายงานทางการเงิน และการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเพิ่มความถูกต้อง รวดเร็ว และยกระดับประสิทธิภาพของการกำกับดูแล	สำนักงาน คปภ.	-

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการประกันภัย

1.องค์ประกอบคณะกรรมการ

1. นายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันภัย	ประธานกรรมการ
2. ดร. เสรี นนทสูติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย	อนุกรรมการ
3. นางสาวสุเมตี วสินนท์ รองเลขาธิการ ด้านกำกับคนกลางและประกันภัยภูมิภาค	อนุกรรมการ
4. นายอดิสร พิพัฒน์วรพงศ์ รองเลขาธิการ ด้านกฎหมายและตรวจสอบ	อนุกรรมการ
5. นายอาภากร ปานเลิศ รองเลขาธิการ ด้านกำกับธุรกิจประกันภัย	อนุกรรมการ
6. นางสาวชญานิน เกิดผลงาม รองเลขาธิการ ด้านกลยุทธ์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
7. นางมยุรินทร์ สุทธิรัตนพันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	อนุกรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติวัติ ชัยวัฒน์ ผู้แทนสถาบันการศึกษา	อนุกรรมการ
12. นายธีรนนท์ ศรีหังส์	อนุกรรมการ
13. ประธานสภาธุรกิจประกันภัยไทย	อนุกรรมการ
14. ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	อนุกรรมการ
15. ผู้แทนสมาคมประกันชีวิตไทย	อนุกรรมการ
16. ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	อนุกรรมการ
17. นายสุรินทร์ ตนะศุภผล ผู้ช่วยเลขาธิการ สายกลยุทธ์องค์กร	อนุกรรมการและเลขานุการ
18. นางสาวสิริพัทธ์ สุวรรณทัต ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายกลยุทธ์และบริหารความเสี่ยง	ผู้ช่วยเลขานุการ

2. อำนาจหน้าที่

- (1) กำหนดแนวทางและแผนการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาการประกันภัยให้บรรลุเป้าหมาย เสนอต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (2) ให้ข้อเสนอแนะและทิศทางในการจัดทำแผนพัฒนาการประกันภัย ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและทิศทางในอนาคต เสนอต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (3) ให้รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการประกันภัย ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- (4) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

คปภ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

22/79 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 02-515-3999 โทรสาร. 0-2515-3970